

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 12Csp/137/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122401520
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pajtášová
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2023:6122401520.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov v konaní pred sudkyňou JUDr. Zuzanou Pajtášovou, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, proti žalovanému: A. B., -nar. XX.XX.XXXX, bytom: A. XXX/X, XXX XX C., štátny občan SR, práv. zast. D. A. D. E., IČO: 50 601 890, so sídlom Továrenská 2, 071 01 Michalovce, o zaplatenie 852,36 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 852,36 Eur, úrok vo výške 230,46 Eur, úrok z omeškania vo výške 0,56 Eur a úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 852,36 Eur od 26.07.2022 do zaplatenia s tým, že súd povoľuje žalovanému splácať dlh v splátkach po 95,-Eur mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca počnúc mesiacom november 2023 do úplného splatenia dlhu pod následkom straty výhody splátok v prípade neuhradenia ktorejkoľvek splátky.

II. Žalobcovi p r i z á v a nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou, ktorá bola doručená okresnému súdu v Banskej Bystrici dňa 18.08.2022, domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 852,36 Eur spolu s úrokom 230,46 Eur, s úrokom z omeškania 0,56 Eur, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatenej istiny 852,36 Eur od 26.07.2022 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

2. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že dňa 21.8.2018 uzatvoril žalobca so žalovaným Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 1.100,-Eur . Žalovaný sa zaviazal splácať úver v mesačných anuitných splátkach, ktoré boli spolu s ostatnými základnými podmienkami vymedzené v čl. 1. zmluvy. Na základe žiadosti žalovaného žalobca povolil žalovanému odklad splátok úveru na obdobie 9 mesiacov, pričom prvá odložená splátka úveru bola splatná dňa 20.4.2020 a dátum poslednej odloženej splátky úveru bol 21.12.2020. Prvá splátka po odklade splátok bola splatná dňa 20.1.2021. V zmysle bodu 1.1. Zmluvy sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy aj obchodné podmienky banky, a to Obchodné podmienky pre úvery občanom – Prima banka Slovensko, a.s. (ďalej len „OP“) a Všeobecné obchodné podmienky – Prima banka Slovensko, a.s. (ďalej len „VOP“), a teda niektoré z náležitostí, ktoré má v zmysle právnych predpisov zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať, sú v samotnom texte zmluvy o úvere a ďalšie náležitosti sú v uvedených obchodných podmienkach. Náležitosti zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) resp. v neskorších zneniach zákona písm. l) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov upravuje Zmluva v bode 1.2. v spojení s VOP a OP, z ktorých vyplýva tiež anuitné splácanie úveru, pričom počet a termíny splátok istiny aj úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. Uvedené platí aj pre údaj o výške, počte a termínoch splátok iných poplatkov. Výška, počet a termíny splátok poplatkov, u ktorých sú tieto údaje a povinnosť ich úhrady zrejma už v čase uzatvorenia zmluvy, sú teda uvedené v samotnom texte Zmluvy. Ostatné poplatky, ktorých účtovanie nie je zrejme v čase uzatvorenia zmluvy,

sú uvedené v Sadzobníku poplatkov, ktorý je súčasťou Všeobecných obchodných podmienok, a tým aj súčasťou Zmluvy. Z povahy jednotlivých poplatkov vyplýva, že nie je možné vopred stanoviť počet koľkokrát bude klient daný poplatok povinný zaplatiť, pretože uvedené bude závisieť od toho, koľkokrát danú službu banky využije. Zároveň, termín splatnosti poplatku vyplýva zo zásad spoplatňovania, ktoré sú súčasťou Sadzobníka poplatkov, a ktoré stanovujú kedy je ktorý poplatok splatný. Poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, Zmluva neuvádza, nakoľko na základe zmluvy o pôžičke nevznikajú nesplatené zostatky s rôznymi úrokovými sadzbami. Žalobca v tejto súvislosti poukazuje na zverejnené - uznesenie Najvyššieho súdu SR č. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018; uznesenie Najvyššieho súdu SR č. 4Cdo/211/2017 zo dňa 23.04.2018; uznesenie Najvyššieho súdu SR č. 3Cdo/56/2018 zo dňa 17.04.2018; uznesenie Najvyššieho súdu SR č. 4Cdo/187/2017 zo dňa 23.04.2018; uznesenie Najvyššieho súdu SR č. 4Cdo/65/2018 zo dňa 26.9.2018; uznesenie Najvyššieho súdu SR č. 5Cdo/132/2017 zo dňa 29.10.2018; uznesenie Najvyššieho súdu SR č. 2Cdo/235/2017 zo dňa 21.12.2018; uznesenie Najvyššieho súdu SR č. 3Cdo/45/2018 zo dňa 22.11.2018; uznesenie Najvyššieho súdu SR č. 7Cdo/98/2018 zo dňa 30.1.2019. Najvyšší súd SR vo všetkých uvedených judikátoch považoval dovolanie žalobcu v otázke nutnosti rozpisu splátky v zmluve za prípustné a dôvodné, pričom ohľadom predmetnej právnej otázky konštantne uvádza, že ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Žalobca ako banka si s odbornou starostlivosťou preveril žalovaného ako žiadateľa o úver pred jeho poskytnutím ohľadom jeho schopnosti splácania úveru v zmysle § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Pri posudzovaní bonity žalovaného pritom banka brala do úvahy údaje zo Spoločného registra bankových informácií a Nebankového registra klientskych informácií (SRBI/NRKI) preverení záväzkov žiadateľa a ich splácania a následne, údaje poskytnuté samotným žalovaným v Žiadosti o poskytnutie úveru, údaje o príjmoch, výdavkoch a záväzkoch žiadateľa, kreditné a debetné obraty na bežnom účte klienta, v prípade klientov, pre ktorých banka dlhodobo vedie bežný účet, na základe čoho je schopná s odbornou starostlivosťou posúdiť ich bonitu. Dôkaz: Zmluva Všeobecné obchodné podmienky účinné ku dňu uzatvorenia Zmluvy, Obchodné podmienky pre úvery občanom účinné ku dňu uzatvorenia Zmluvy, Sadzobník poplatkov účinný ku dňu uzatvorenia zmluvy, Potvrdenie o posúdení žiadosti o odklad splátok úveru, Oznamenie o výške mesačnej splátky úveru, Doklady o preverení bonity žalovaného 5/8 II. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti (prestal uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas), žalobca na základe Výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 25.7.2022 v zmysle § 565 a § 53 ods. 9 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, v súlade s Úverovou zmluvou a Obchodnými podmienkami pre úvery občanom, a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia Opakovaným upozornením zo dňa 20.5.2022 v znení: „Prima banka Slovensko, a.s. Vás upozorňuje, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy uplatní svoje právo vyplývajúce z § 565 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník a požiada Vás o zaplatenie celej svojej pohľadávky.“ Výzva na predčasné splatenie úveru a opakované upozornenie boli žalovanému doručené, resp. sa dostali do sféry jeho dispozície. Dôkaz: Opakované upozornenie, Výzva na predčasné splatenie úveru, Stav omeškaných splátok na úvere III. Žalovanému bol na základe Zmluvy poskytnutý úver vo výške 1.100,-Eur; do dňa zosplatenia uhradil žalovaný na istinu sumu 247,64 Eur, na základe čoho dlžná istina ku dňu zosplatenia úveru predstavovala sumu 852,36 Eur (poskytnutá suma 1.100,-Eur mínus splátky istiny spolu vo výške 247,64 Eur = 852,36 Eur). Žalovaný po zosplatení úveru do dňa podania žaloby neuskutočnil žiadnu úhradu. Úrok z omeškania ku dňu zosplatenia úveru predstavoval 0,56 Eur. Každá omeškaná dlžná splátka je odo dňa nasledujúceho po jej splatnosti úročená aj úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. Žalobca si uplatňuje aj nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. z nezaplatenej istiny odo dňa nasledujúceho po zosplatení úveru do zaplatenia. Žalobca si uplatňuje tiež zmluvný úrok do konečnej splatnosti úveru a ide o úrok vo výške 230,46 Eur. Úrok bol vypočítaný nasledovne: Celková čiastka úveru ku dátumu konečnej splatnosti 1.050,50 Eur - istina ku dňu zosplatenia 852,36 Eur + úrok do zosplatenia 32,52 Eur - úrok zaplatený žalovaným po predčasnom zosplatení 0,-Eur = 230,46 Eur. Žalobca ohľadom nároku na zmluvný úrok odkazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR 5Cdo/42/2020 zo 16.6.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 3Cdo/113/2019 z 29.6.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 7Cdo/111/2019 z 23.7.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 1Cdo/94/2019 z 18.8.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 1Cdo/208/2019 z 18.8.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 6Cdo/193/2018 z 28.8.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 7Cdo/118/2019 z 26.8.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 3Cdo/1/2020 z 25.8.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 9Cdo/24/2019 z 29.9.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 8Cdo/237/2019 z 26.8.2020, uznesenie

Najvyššieho súdu SR 8Cdo/135/2020 z 26.8.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 9Cdo/6/2020 zo 14.10.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 3Cdo/35/2020 z 24.9.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 5Cdo/73/2020 z 28.9.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 2Cdo/250/2019 z 30.9.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 5Cdo/9/2019 z 26.10.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 8Cdo/66/2019 z 28.10.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 6Cdo/56/2020 zo dňa 28.10.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 5Cdo/86/2020 zo dňa 26.10.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 8Cdo/147/2020 zo dňa 26.08.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 5Cdo/46/2020 zo dňa 26.10.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 3Cdo/45/2020 zo dňa 29.10.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 2Cdo/90/2020 zo dňa 26.11.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 7Cdo/186/2020 zo dňa 25.11.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 5Cdo/86/2020 zo dňa 26.10.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 5Cdo/118/2020 zo dňa 15.12.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR 9Cdo/332/2020 zo dňa 27.1.2021 K vybraným rozhodnutiam bližšie: uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16. júna 2020 č.k. 5Cdo/42/2020, najvyšší súd SR považoval dovolanie žalobcu za prípustné a dôvodné. Poukázal na skutočnosť, že otázka (ne)možnosti kumulácie zmluvných úrokov a úrokov z omeškania po zosplatnení úverovej zmluvy, kde jednou zo zmluvných strán je spotrebiteľ, je predmetom dlhodobej diskusie odbornej verejnosti, nakoľko jednoznačné legislatívne riešenie, ktoré by sa výslovne k problematike vyjadrilo, absentuje. Z rozhodovacej praxe odvolacích súdov pretrváva nesúlad v riešení otázky možného priznania zmluvných úrokov po predčasnom zosplatnení úveru, kedy sa vyprofilovali tri skupiny rozhodnutí. Jedna kategória rozhodnutí zmluvné úroky po zosplatnení úveru nepripúšťa a priznáva len úroky z omeškania. Druhá skupina rozhodnutí kumuláciu zmluvne dohodnutých úrokov a úrokov z omeškania po predčasnom zosplatnení úveru pripúšťa. Argumentuje zmluvnou autonómiou strán, kedy žiaden zákon výslovne nezakazuje dohodnúť úroky i za dobu, po ktorú bude istina dlžníkom skutočne užívaná do jej faktického vrátenia veriteľovi, teda i za dobu, v ktorej sa dlžník ocitne v omeškaní so splnením svojho záväzku. Tretia skupina rozhodnutí pripúšťa kumuláciu dohodnutých úrokov a úrokov z omeškania obmedzene, iba do výšky, akú by pri riadnom plnení povinností žalovaný na dohodnutých úrokoch zaplatil. Vychádza z názoru, že aj po predčasnom zosplatnení úveru zostáva záväzok platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednania, t. j. patrí v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo. Dovolací súd uviedol, že za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplatneniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za nich získanou dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravidla vyššie ako úroky z omeškania. Zosplatnenie je inštitúciou slúžiaci ochrane veriteľa, podstata úverového vzťahu a jeho existencia zostáva zachovaná, veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena, záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ. Rozdiel je len v tom, že pre omeškanie k povinnosti platiť zmluvné úroky pristupuje povinnosť platiť úroky z omeškania. Inak povedané dlžníkovi zostáva záväzok platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednania, t.j. veriteľovi patrí úrok v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo. Dovolací súd dospel k záveru, že žalobca má nárok na zaplatenie úroku aj po zosplatnení úveru a teda v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí; uznesenie Najvyššieho súdu SR z 29. júna 2020 č.k. 3Cdo/113/2019, v ktorom poukázal na vyššie uvedené Uznesenie najvyššieho súdu zo 16. júna 2020 sp. zn. 5Cdo/42/2020, ktorého vydaním sa zmenil stav dovtedy nevyriešenej nastolenej právnej otázky. So záverom, že veriteľovi predčasne zosplatneného úveru patria úroky z istiny do doby dojednanej v úverovej zmluve ako doby riadneho splatenia celého úveru i s príslušenstvom, sa stotožňuje i senát 3 Cdo najvyššieho súdu, ktorý dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je nielen prípustné, ale tiež dôvodné. Najvyšší súd ďalej v predmetnom uznesení v súvislosti s predmetnou právnou otázkou poukázal na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo 7. augusta 2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17, v ktorom sa uvádza, že cieľom úrokov z omeškania je sankcionovať nesplnenie svojej povinnosti dlžníkom splatiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlžníka od omeškania pri plnení jeho povinnosti a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku, zatiaľ čo bežné úroky (úroky z poskytnutého úveru) majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej zaplatenia. Aj z týchto záverov podľa dovolacieho súdu vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania (por. tiež 6 Cdo 113/2018). Žalobca k žalobe pripojil Výpočet zmluvného úroku do konečnej

splatnosti úveru, Opakované upozornenie zo dňa 20.05.2022, Výzvu na predčasné splatenie úveru zo dňa 25.07.2022, Reporty zo skúmania bonity žalovaného, Oznámenie o výške mesačnej splátky úveru zo dňa 28.12.2020, Prehľad splácania do predčasného zosplatnenia, Prehľad splácania po predčasnom zosplatnení, Stav omeškaných splátok na úvere, Prepočet zmluvných úrokov, Prepočet úrokov z omeškania, Potvrdenie o posúdení prijatej žiadosti o odklad splátok zo dňa 30.04.2020, Obchodné podmienky pre úvery občanom, Žiadosť o poskytnutie spotrebného úveru, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, Sadzobník poplatkov, Všeobecné obchodné podmienky Prima banka Slovensko, a.s., Výpisy z účtu žalovaného, Stanovisko NBS k RPMN, doručenky.

3. Okresný súd Banská Bystrica žalobe v celom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu sp. zn. 5Up/1163/2022 zo dňa 30.08.2022.

4. Proti platobnému rozkazu podal včas odpor žalovaný, v ktorom uviedol, že neuznáva žalobcom uplatnený návrh v celom rozsahu a prostredníctvom právneho zástupcu podáva proti nemu odpor z nasledovných dôvodov: Žalobca v podanom žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta. V zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch: „Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.“ Následne v zmysle § 11 ods. 2 citovaného zákona: „Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.“ V zmysle § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov: „Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie. Zmluva neobsahuje údaj o celkovej výške úveru podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a v zmluve je uvedená nesprávna RPMN v neprospech spotrebiteľa. Súdny dvor EÚ v rozsudku C - 377/14 vo veci Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová proti FINWAY, a.s. ustálil výklad celkovej výšky úveru tak, že článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 Smernice 2008/48 ako aj bod I. prílohy 1 tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. Ak klient na základe zmluvy o úvere reálne čerpal sumu 1.045,-Eur (žalovanému bol okamžite započítaný poplatok vo výške 55 Eur), čo vyplýva z výpisu z účtu, pričom v zmluve je uvedený nesprávny údaj 1.100,-Eur, má to rovnaké následky ako keby v zmluve údaj o celkovej výške úveru nebol uvedený vôbec. Táto nesprávna celková výška úveru má v konečnom dôsledku za následok, že v zmluve je uvedená nesprávna výška RPMN a to v neprospech spotrebiteľa, keďže výpočet RPMN závisí od celkovej výšky úveru. Keďže zmluva o úvere obsahuje nesprávny údaj o celkovej výške úveru a nesprávny údaj o RPMN má to za následok absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o úvere v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, čo má v konečnom dôsledku za následok, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Podľa názoru žalovaného zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, pretože neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to: „všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov“ Krajský súd Prešov vo svojom rozsudku zo dňa 26.08.2019 sp. zn. 8Co/49/2019, ktorý je dostupný na <https://obcan.justice.sk/infosud/-/infosud/i-detail/rozhodnutie/d8aec664-a7b1-4509-a75a-60d7f21569be%3Acf1ccccf-9168-4b17-a344-2f64d92be955> opätovne uviedol nasledovný právny názor: „Ak zákon vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN je nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Ako inak by spotrebiteľ mohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN, ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybné má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie

vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. S nesprávne uvedenou RPMN v neprospech spotrebiteľa zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ust. § 11 ods. 1 písm. d) spája následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. III. Keďže podľa názoru žalovaného žalobca nepostupoval pri skúmaní bonity s odbornou starostlivosťou nebol oprávnený požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, a preto vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je potrebné považovať za neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. 3/3 Vyhlásenie veriteľa o predčasnej splatnosti dlhu je jednostrannou zmenou zmluvných podmienok, ktorá, ako vyplýva z poslednej judikatúry Súdneho dvora EÚ (rozsudok vo veci C-92/11, RWE Vertrieb AG vs. Verbraucher Zentrale Nordrhein - Westfalen a ďalšie) má byť nevyhnutne odôvodnená. V tejto súvislosti žalovaní uvádzajú, že poslednú výzvu pred zosplatením ako aj vyhlásenie úveru za predčasne splatný treba považovať pre neurčitosť v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka za neplatné právne úkony, keďže v nich nie je jednoznačne uvedené pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. Uvedené potvrdil vo svojom rozhodnutí Krajský súd Prešov zo dňa 28.06.2018 sp. zn. 6Co/26/2017, v zmysle ktorého: „Odvolací súd tiež poznamenáva, že taký právny úkon, akým je zosplatenie celého dlhu by mal obsahovať dôležitý údaj a to identifikáciu tej nezaplatennej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatenie celého dlhu. Práve totiž od splatnosti tejto splátky sa začína počítat premlčacia doba podľa §103 OZ. Preto možno celkom opodstatnene konštatovať nad rámec potreby pre rozhodnutie v merite veci, že právny úkon, ktorým veriteľ zosplatnil celý dlh je na úkor určitosti, nejasný, vyvoláva otázky a preto neplatný pre jeho neurčitosť (§37 ods.1 OZ)“ Zo strany žalobcu neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, keďže žalobca nevyhlásil mimoriadnu splatnosť do zročnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

5. Žalobca sa vyjadril k odporu žalovaného a uviedol, že k overeniu bonity žalovaného pred poskytnutím úveru; V zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Žalobca uvádza, že povinnosti v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia splnil. Žalobca na posúdenie bonity využil v danom prípade najmä nasledujúce zdroje informácií, a to dopyt do SRBI/NRKI (report zo Spoločného registra bankových informácií a nebankového registra klientskych informácií - Výsledkom tohto dopytu je výstup z úverového registra vo forme listiny označenej ako CREDIT REPORT – ANALYTIC, ktorý bol prílohou žaloby), z reportu vyplýva, že žalovaný nebol v omeškaní so splácaním žiadneho existujúceho záväzku evidovaného v SRBI, nemal teda žiadnu omeškanú splátku, dodržiaval platobnú disciplínu a všetky svoje záväzky plnil riadne a včas. Z predmetnej listiny jednoznačne vyplýva, že žalobca riadne vykonal dopyt do úverového registra, čím si splnil zákonom stanovenú povinnosť uvedenú v § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy, prehľad kreditných a debetných obrátov na bežnom účte žalovaného, nakoľko pre neho banka dlhodobu viedla bežný účet, na základe čoho bola schopná s odbornou starostlivosťou posúdiť jeho bonitu. Na základe posúdenia kreditných obrátov na účte, ktoré predstavovali reálne platby v prospech účtu žalovaného ako aj debetných obrátov na účte, bol žalovanému predschválený limit úveru. Žalobca prikladá ako dôkaz Výpisy z osobného účtu žalovaného č. XXXXXXXXXXXX, vedeného u žalobcu, za obdobie posledných štyroch mesiacov pred poskytnutím úveru, a to za obdobie 4/2018 až 7/2018. Možnosť poskytovania úverov ako predschválených bola dokonca výslovne upravená priamo v zákone č. 129/2010 Z.z. účinnom v čase uzavretia zmluvy, a to nasledovným spôsobom: V zmysle ust. § 7 ods. 24 Zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov: Ustanovenia odsekov 19 až 23 sa nevzťahujú na a) spotrebiteľský úver, ktorým sa splatí jeden alebo viac existujúcich úverov poskytnutých podľa tohto zákona (ďalej len „refinancovaný úver“) alebo na zmenu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorej predmetom je navýšenie výšky spotrebiteľského úveru (ďalej len „navýšený úver“), ak výška poskytnutého spotrebiteľského úveru výrazne neprevyšuje súčet zostávajúcich výšok refinancovaných úverov alebo navýšených úverov, b) spotrebiteľský úver, ktorého výška je určená vopred bez aktívnej účasti spotrebiteľa a na základe historických údajov o finančnej situácii spotrebiteľa získaných z interných zdrojov veriteľa o platobných operáciách, ktoré je možné doplniť o ďalšie informácie z interných zdrojov alebo externých zdrojov, c) spotrebiteľský úver zabezpečený podľa osobitného predpisu,17tb) ktorého hodnota zabezpečenia je počas celej lehoty splatnosti úveru minimálne 100 % zo zostatkovej hodnoty tohto spotrebiteľského úveru. Žalobca má za to, že svoje povinnosti v zmysle § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. jednoznačne

splnil. Vzhľadom na uvedené v danom prípade boli splnené podmienky na zosplatnenie úveru. Ad 2/ K celkovej výške poskytnutého úveru a RPMN; Žalobca uvádza, že zmluva obsahuje správny údaj o výške poskytnutého úveru, rovnako aj údaj o RPMN a opačné tvrdenie žalovaného neobstojí. Podľa bodu 3.3 Obchodných podmienok pre úvery občanom - Prima banka Slovensko, a.s. účinných v čase podpisu Zmluvy o úvere (ďalej len „OP“), ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy (boli prílohou žaloby): „Peňažné prostriedky formou Pôžičky poskytne banka klientovi bezodkladne prostredníctvom úverového účtu jednorazovo v plnej výške Pôžičky. Z poskytnutých prostriedkov bude zaplatený (zinkasovaný) poplatok za poskytnutie úveru. Z prehľadu pohybov na úverovom účte vyplýva poskytnutie úveru 1.100,- Eur dňa 21.8.2018. V súlade s § 499 ObZ bola v zmluve o úvere dohodnutá odplata za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky (poplatok za poskytnutie úveru) vo výške 55,-Eur. Veriteľ poukázal na úverový účet v súlade s čl. 3 bod 3.3 OP sumu 1.100,-Eur. Z úveru 1.100,-Eur bola časť finančných prostriedkov vo výške 55,-Eur použitá na úhradu poplatku za poskytnutie úveru započítaním v deň poskytnutia úveru žalovanému. Použitie časti poskytnutej sumy žalovaným na úhradu poplatku dohodnutého priamo v úverovej zmluve v ods. 1.2 Základné podmienky nijako nespochybňuje výšku sumy úveru poskytnutej žalovanému ani neznižuje istinu dlhu žalovaného. Priamo úverová zmluva navyše v ods. 2.2 upravuje podmienky, za ktorých tento poplatok bude klientovi vrátený v celom rozsahu, pričom podmienkou je len riadne plnenie jeho povinností, t.j. riadne a včasné splácanie dohodnutých splátok úveru. Žalovanému bol poplatok za poskytnutie úveru vrátený na účet dňa 24.2.2020 v plnej výške 55,-Eur, čo je zrejme aj z výpisu z účtu č. 2/2020 (vo výpise je transakcia označená ako „úverová transakcia, Odmena za riadne splácanie“), ktorý dokladám do prílohy. To, že žalovaný túto skutočnosť účelovo zamlčal, nasvedčuje špekulatívnemu postupu, ktorého cieľom zjavne nie je výkon práva, ale jeho zisťné zneužitie. Do prílohy dokladáme kompletnú zmluvnú dokumentáciu (zmluva doložená k žalobe neobsahuje 2. stranu). Žalovaný vychádzal pri výklade pojmu „celková výška spotrebiteľského úveru“ najmä z rozsudku Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len „SD EÚ“) zo dňa 21.4.2016 vo veci Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová c/a Finway, a.s., C-377/14. Jeho závery mechanicky aplikoval na prejednávajúcu vec, hoci išlo o skutkovo a právne diametrálne odlišnú situáciu. Na rozdiel od dotknutej spoločnosti Finway, a.s. nepatrí žalobca medzi nebankové subjekty, ktorých praktiky bývajú často dôvodne kritizované a deformujú finančný trh. V prípade žalobcu ide o právnickú osobu, ktorá je štandardnou úverovou inštitúciou podľa osobitného predpisu a ktorá má povolenie na vykonávanie bankových činností v rozsahu a za podmienok uložených týmto povolením alebo ustanovených zákonom č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoB“) a osobitnými predpismi (bankové povolenie). Činnosť žalobcu podlieha podľa § 6 a nasl. ZoB sprísnenému dohľadu, vykonávanému Národnou bankou Slovenska. Iný ako štandardný postup pri poskytovaní úveru zo strany žalobcu preto neprichádza do úvahy. Spotrebiteľom, manželom F., nebola reálne vyplatená žiadna suma. Nebankový úver sa totiž použil na úhradu staršieho úveru „do rúk súdneho exekútora“, na úhradu notárskej zápisnice, ako aj na úhradu poplatku za úver, prvej splátky a časti nasledujúcich splátok úveru (ods. 30 rozsudku SD EÚ). Naproti tomu bola žalovanému zo strany banky reálne poskytnutá suma vo výške 1100 eur zodpovedajúca celkovej výške spotrebiteľského úveru v zmysle ods. 1.2 zmluvy o úvere. Následne síce došlo k zúčtovaniu poplatku za poskytnutie úveru z účtu žalovaného, avšak týmto vopred dohodnutým postupom nebol žalovaný ukrátený na svojich právach a právom chránených záujmoch. Zjednodušene možno konštatovať, že pokiaľ sú na úhradu poplatku použité peňažné prostriedky z poskytnutého spotrebiteľského úveru, podľa žalovaného musí byť celková výška úveru vždy znížená o sumu tohto poplatku. Nie je však ničím výnimočným, že spotrebiteľ nedisponuje inými peňažnými prostriedkami a peniaze, ktoré inkasoval z banky, by „tak či tak“ použil na zaplatenie poplatku za poskytnutie úveru, aby sa vyhol eventuálnemu omeškaniu a následkom predpokladaným v zmluve o úvere. Ak spotrebiteľ nemá dostatok finančných prostriedkov na úhradu poplatku za poskytnutie úveru, je účelné a vzájomne výhodné, ak bude tento poplatok zúčtovaný z poskytnutého úveru. Nemusí to byť pritom iba otázka nedostatku financií, ale aj výsledok konsenzu medzi kontrahentmi (ako u žalovaného a žalobcu). Zúčtovanie poplatku za poskytnutie úveru uvedeným spôsobom samozrejme automaticky neznamená, že spotrebiteľský úver v sebe „zahŕňa“ náklad v podobe poplatku. Požadovanie určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru predstavuje z tohto dôvodu neprimerane tvrdú sankciu. Žalobca odkazuje aj na - Rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica č. 17CoCsp/55/2020 zo dňa 27.1.2021; Odvolací súd konštatoval, že pri výpočte RPMN bol zohľadnený aj dohodnutý poplatok za poskytnutie úveru vo výške 150,- Eur jednorázovo. Na osobný účet žalovaného bol úver poukázaný v celej výške 3.000,-Eur. Spôsob úhrady splátok úveru bol dohodnutý odpísaním z bežného účtu žalovaného v banke. Je pravda, že v rovnaký deň, ako bol žalovanému poskytnutý úver v celej dohodnutej výške 3.000,-Eur, bol žalovaným uhradený aj poplatok za poskytnutie úveru vo výške 150,-Eur z jeho bežného účtu, jedná sa však o dve oddelené úverové transakcie a žalobca si nezapočítal sám bez súhlasu

žalovaného poplatok za poskytnutie úveru na úver, ktorý mal byť žalovanému vyplatený, ako to tvrdí žalovaný. - Rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach č.k. 2CoCsp/96/2020 zo dňa 8.7.2021; Odvolací súd konštatoval, že tvrdenie žalovanej, že od žalobcu dostala k dispozícii len sumu 9.500,-Eur, sa nezakladá na pravde. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu ozrejmil, že suma 500,-Eur započítaná žalobcom na začiatku zmluvného vzťahu bola žalovanej vrátená po 18 mesiacoch, tak ako to vyplýva z bodu 2.5 zmluvy, kde sa uvádza, že: „Banka po uplynutí 18 mesiacov od poskytnutia úveru vráti klientovi ním zaplatený poplatok za poskytnutie úveru za predpokladu, že (I.) úver je splácaný výlučne z inkasného účtu, ktorým je Osobný účet vedený bankou, (II.) klient nebol viac ako 5 dní v omeškaní so splácaním svojich peňažných záväzkov a zároveň (III.) klient nesplatil úver ani jeho časť predčasne.“ Túto skutočnosť žalobca preukázal aj výpisom z účtu žalovanej, z ktorého vyplýva, že dňa 21.3.2016 pripísal na účet žalovanej sumu 500,-Eur. Z uvedeného je potom zrejmé, že žalovaná mala reálne k dispozícii celú sumu úveru vo výške 10.000,-Eur tak, ako je uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2CoCsp/12/2022 zo dňa 10.5.2022; Odvolací súd sa nemôže stotožniť so záverom o nesprávnej výške úveru a nesprávnej RPMN. V zmluve je uvedená výška úveru 4.000,-Eur a zároveň je v nej dohodnutý poplatok za poskytnutie úveru vo výške 120,-Eur, ktorý je splatný dňom poskytnutia úveru. Keďže z povahy veci vyplýva, že ak spotrebiteľ žiada o úver, je logické že nedisponuje žiadnymi voľne použiteľnými finančnými prostriedkami a pravdepodobne nie je schopný v deň poskytnutia úveru zaplatiť veriteľovi poplatok za poskytnutie úveru. Potom je celkom logické aj to, že za účelom uhradenia poplatku za poskytnutie úveru veriteľ zvolí taký postup, že pohľadávku na zaplatenie poplatku si započíta voči pohľadávke spotrebiteľa na poskytnutie úveru. Spotrebiteľ tak dostane čiastku úveru zníženú o zaplatený poplatok. Takýto postup je bežný, zákonný a v súlade aj s ustanoveniami na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľovi je poskytnutá celková výška úveru s tým, že pri vyplatení istiny dôjde k započítaniu poplatku za poskytnutie úveru. Odvolací súd len pre úplnosť uvádza, že v zmysle najnovšej judikatúry Súdneho dvora EÚ vo veci C-621/17 Gyula Kiss proti CIB Bank Zrt., G. B., H. B., poplatok za poskytnutie úveru nepredstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, ak je v zmluve jasne a určito uvedený a nie je potrebné ani špecifikovať, aké konkrétne administratívne činnosti veriteľa (protiplnenie) tento poplatok pokrýva. Potom záver súdu prvej inštancie o nesprávnosti údajov o celkovej výške úveru a z toho plynúcej nesprávnej RPMN je v rozpore s vykonaným dokazovaním a so zákonom.

- Rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 11CoCsp/16/2022 zo dňa 28.6.2022; odvolací súd sa plne stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, ktorý považoval zmluvu o úveru za platne uzatvorenú a obsahujúcu všetky obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., na základe čoho nebolo možné dospieť k názoru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Odvolací súd zdôraznil, že bolo na žalovanom, ktorý mohol posúdiť hospodárske dôsledky vyplývajúce zo zmluvy o úvere, či ju uzavrie alebo nie (aj s dohodnutým poplatkom), a ak sa mu poplatok za poskytnutie úveru, ktorý bol v zmluve vyjadrený určito, jasne a zrozumiteľne, javil vysoký (resp. absolútne nesúhlasil s jeho účtovaním v súvislosti s poskytnutím úveru), nič mu nebránilo zmluvu neuzavrieť a radšej sa obrátiť na iný subjekt. Podľa názoru odvolacieho súdu však nemožno tolerovať, aby odvolateľ, ktorý vopred vedel, že bude musieť zaplatiť poplatok za poskytnutie úveru a zároveň poznal jeho výšku, zmluvu aj napriek tomu uzavrel (teda s poplatkom a jeho výškou súhlasil), následne namietal, že tento poplatok musel veriteľovi uhradiť ihneď po poskytnutí peňažných prostriedkov na účet, keď najjednoduchší spôsob jeho úhrady pri zmluve uzatvorenej na diaľku je práve bezhotovostný prevod na účet veriteľa. V zhode s názorom súdu prvej inštancie aj odvolací súd konštatuje, že z ekonomického hľadiska bolo pre žalovaného ako spotrebiteľa nerozhodné, či sumu poplatku uhradí priamo z prostriedkov úveru alebo z iných svojich prostriedkov (napr. nasparených, požičaných od iného subjektu...). Navyše zmluva o úvere v ods. 2.5. upravuje podmienky, za ktorých tento náklad vynaložený s úverom môže byť klientovi vrátený v celom rozsahu, pričom v tomto zmysle bol žalovanému predmetný poplatok vrátený na jeho účet dňa 02.02.2016. Pokiaľ žalovaný namietal, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym právnym záverom, keď nerešpektoval rozhodnutie Súdneho dvora EÚ zo dňa 21.04.2016 vo veci C-377/2014, odvolací súd dospel k záveru, že spôsob poskytnutia úveru žalobcom a úhrada poplatku za poskytnutie úveru nie je v rozpore so závermi uvedeného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ. V prvom rade odvolací súd poznamenáva, že uvedené rozhodnutie Súdneho dvora EÚ je postavené na úplne odlišnom skutkovom základe, keď dlžníkom nebola reálne vyplatená žiadna suma z dôvodu, že úver sa použil na úhradu staršieho dlhu, notárskej zápisnice, poplatku za uvedený úver a prvú splátku a časť nasledujúcich splátok. Dané rozhodnutie teda nemožno aplikovať na prejednávaný prípad. Podľa názoru odvolacieho súdu zo zmluvy o úvere vyplýva, že žalovanému bol daný k dispozícii celý úver vo výške 2.200,-Eur, dispozícia s ktorým je popísaná vyššie (medzi stranami sporu nebolo sporné, že jeho časť vo výške 110,-Eur bola použitá na zaplatenie poplatku za poskytnutie úveru). Odvolací súd súčasne poukazuje

na závery Súdneho dvora EÚ, ktorý v rozhodnutí C-377/2014 skonštatoval, že neoprávnené zahrnutie sumy tvoriacej celkovej náklady spotrebiteľa spojené s úverom do celkovej výšky úveru bude nutne viesť k podhodnoteniu RPMN, čo taktiež predstavuje odlišnú situáciu od prejedávaného prípadu. K otázke nesprávne uvedenej hodnoty RPMN v spotrebiteľskej zmluve súd potom uvádza, že žalobca v zmluve uviedol všetky vstupné údaje potrebné pre riadny výpočet RPMN, vychádzajúc pritom zo sumy 2.200,-Eur, ktorú aj odvolací súd považuje za správnu, pričom ohľadne konkrétneho výpočtu žalovaný nepredostrel žiadne konkrétne námietky k postupu výpočtu RPMN, tento postup relevantne nespochybnil a svoje námietky obmedzil iba na konštatovanie, že zníženie úveru o sumu poplatku muselo mať vplyv aj na RPMN. Z úradnej činnosti je však odvolaciemu súdu známe, že k uvedenej otázke sa v skutkovo obdobných prípadoch už viackrát vyjadrila Národná banka Slovenska, ktorá (pri preverovaní otázky výpočtu RPMN uvedenej v úverovej zmluve vo vzťahu k úhrade poplatku za poskytnutie úveru) vykonala matematický prepočet RPMN, z ktorého vyplynul záver, že hodnota RPMN vyjde rovnaká, bez ohľadu na to, či je poplatok za poskytnutie úveru započítaný do hodnoty úveru alebo nie (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 11CoCsp 38/2021 zo dňa 31.05.2022). S poukazom na uvedené potom nemožno zo všeobecných tvrdení žalovaného o nesprávnom výpočte RPMN (bez ďalšieho) vyvodiť, že žalovaný postupoval pri výpočte výšky RPMN uvedenej v dotknutej zmluve nesprávne, a že samotná skutočnosť, že z istiny úveru vo výške 2.200,- Eur bol odpočítaný poplatok za poskytnutie úveru vo výške 110,- Eur, mala vplyv na výšku RPMN. Z uvedeného dôvodu argumentácia odvolateľa neobstojí a súd túto odvolaciu námietku vyhodnotil ako nedôvodnú. Ohľadom výpočtu RPMN v spojitosti s výškou poskytnutého úveru a výškou poplatku za poskytnutie úveru žalobca odkazuje konkrétne aj na Stanovisko Odboru ochrany finančných spotrebiteľov NBS (OFS) zo dňa 12.11.2019 (dokladám do prílohy), v rámci poskytnutia súčinnosti Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom; NBS pri preverovaní súladu výšky RPMN uvedenej v Úverovej zmluve žalobcu Prima banka Slovensko, a.s. so zákonom (V otázke výpočtu RPMN a úhrady poplatku za poskytnutie úveru), konštatovala správnosť výpočtu RPMN v zmluve, pričom k výpočtu RPMN je možné dospieť dvomi matematickými operáciami resp. rovnicami. Prvá rovnica uvádza na ľavej strane hodnotu úveru podľa úverovej zmluvy a na pravej strane je uvedená, okrem iného, hodnota poplatku za poskytnutie úveru. Druhá ekvivalentná rovnica umožňuje preniesť hodnotu poplatku za poskytnutie úveru na ľavú stranu (z pravej strany) a teda hodnota úveru na ľavej strane je znížená o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Pri oboch rovniciach vyšla hodnota RPMN rovnaká a teda z toho vyplýva, že akékoľvek tvrdenie o tom, že žalobca pri výpočte RPMN vychádzal z nesprávnej sumy úveru, keď ju neznižil o sumu poplatku za poskytnutie úveru potom neobstojí. Výška RPMN bola vypočítaná správne, údaj o RPMN zodpovedá údajom poskytnutého plnenia zohľadňujúc aj výšku poplatku za poskytnutie úveru a úver v žiadnom prípade nemožno posudzovať ako bezúročný a bez poplatkov. Ad 3/ K predpokladom použitým na výpočet RPMN; Žalobca uvádza, že všetky predpoklady použité na výpočet RPMN v zmluve uvedené sú, a ide o nasledovné: výška úveru, dátum prvej splátky, dátum poslednej splátky, termín splatnosti splátky, úroková sadzba, anuitná splátka, poplatok za poskytnutie úveru, dátum zmluvy. V zmysle prílohy č. 2 zák. č. 129/2010 Z.z.:

Základnou rovnicou, ktorá vyjadruje ročnú percentuálnu mieru nákladov, kladie do rovnováhy na ročnom základe celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok a platieb poplatkov na strane druhej, je:

Význam symbolov: –

X

je ročná percentuálna miera nákladov,

–

m

je číslo posledného čerpania, = dátum čerpania (=dátum podpisu zmluvy, keďže pre účely výpočtu všetkých parametrov vychádzame z predpokladu, že klient bude čerpať v deň podpisu)

–

k

je číslo čerpania, preto $1 \leq k \leq m$, = 1, keďže čerpanie pôžičky je jednorazové

–

Ck

je výška čerpania k, = výška úveru

–

tk

je interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každého nasledujúceho čerpania, preto $t_1 = 0$,

–

m'

je číslo poslednej splátky alebo platby poplatkov, = dátum poslednej splátky, resp. konečnej splatnosti

–

l

je číslo splátky alebo platby poplatkov, = počet splátok

–

DI

je výška splátky alebo platby poplatkov,

–

SI

je interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každej splátky alebo platby poplatkov.

Zákon nepožadoval a ani v súčasnosti nepožaduje, uvádzať v zmluve konkrétny matematický výpočet RPMN a nepožadoval ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať, ako predpoklady pre výpočet RPMN. Zákon stanovuje, že sa majú tieto predpoklady v zmluve uviesť, čo banka, ako vyplýva z vyššie uvedeného, splnila. Žalobca podotýka, že zmyslom zákona nie je bezúčelný formalizmus alebo vynucovanie náležitosti zmluvy bez akéhokoľvek konkrétneho účelu. Účelom je dosiahnuť zrozumiteľnosť zmluvy pre spotrebiteľa, aby bol schopný posúdiť rozsah svojho záväzku, a máme zato, že všetky náležitosti uvedené v zmluve boli dostatočné. Žalobca poukazuje aj na: Rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 7Cdo/183/2020 zo dňa 24.2.2021, vo veci žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., v ktorom posudzoval obdobnú úverovú zmluvu ako je zmluva, z ktorej vyplýva nárok uplatnený v tomto konaní (rozhodnutie je zverejnené v Zbierke stanovisk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod číslom R 86/2021): Dovolací súd mal za to, že v úverovej zmluve sú uvedené všetky predpoklady potrebné na výpočet RPMN, ktorými sú uvedenie výšky úveru, výšky splátky, jej intervalu, počtu splátok, uvedenie výšky úrokov a prípadných poplatkov, ktoré údaje zo zmluvy jednoznačne vyplývajú. Dovolací súd na rozdiel od súdov nižších inštancií, zastáva názor, že zo znenia § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť v zmluve konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom zákon nepožaduje ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN. Takúto požiadavku pritom nie je možné vyvodiť gramatickým (jazykovým) ani teleologickým (účelovým) výkladom daného zákonného ustanovenia. V posudzovanom prípade zákon o spotrebiteľských úveroch výslovne neuvádza uviesť v zmluve i matematický výpočet výšky ročnej percentuálnej miery nákladov, ako to vyplýva z dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu. Pokiaľ by takúto požiadavku mal zákonodarca v úmysle, nič mu nebránilo uviesť ju v danej právnej norme. Zákonodarca pritom formulačne jednoznačne požaduje, aby boli v zmluve uvedené len predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom pod predpokladmi nie je možné rozumieť uvedenie vzorca výpočtu, ktorý (vzorec) je len jeden, navyše spotrebiteľovi prístupný priamo v zákone, v jeho prílohe č. 2. Pokiaľ odvolací súd považuje za predpoklad na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov i vzorec na jej výpočet, s týmto sa dovolací súd nestotožňuje. Z uvedených dôvodov potom záver súdov nižších inštancií, že predmetná zmluva v rozpore s § 9 ods. 2 písm. j/ zákona o spotrebiteľských úveroch neobsahuje zákonnú náležitosť, a to všetky predpoklady použité pre výpočet RPMN, čo má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch, nie je správny. Na vyššie uvedené rozhodnutie nadviazal i senát 5 Cdo najvyššieho súdu v uznesení sp. zn. 5Cdo/55/2020 zo dňa 24.2.2022 a 1 Cdo v uznesení sp.zn. 1Cdo/42/2020 zo dňa 27.4.2022: Dovolací súd poukázal na skutočnosť, že predmetnou problematikou sa judikatúra dovolacieho súdu už zaoberala, a to konkrétne v rozhodnutí 7Cdo/183/2020 zo dňa 24.2.2021, ktoré bolo zverejnené v Zbierke stanovisk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod číslom R86/2021 najvyšší súd judikoval, že z ustanovenia §9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení do 31. marca 2015 (dnes ide o ust. § 9 ods. 2 písm. h/) nevyplýva, že by jednou z náležitostí spotrebiteľskej úverovej zmluvy bol konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov alebo predpoklady pre jej výpočet. Vzhľadom na vyššie uvedené je tak nesprávny právny záver uvedený v odôvodnení súdu prvej inštancie, ktorý posúdil predmetnú úverovú zmluvu ako bezúročnú a bez poplatkov z dôvodu chýbajúceho matematického výpočtu RPMN podporený následne

právnym názorom odvolacieho súdu. V predmetnej právnej otázke považujeme za rozhodujúce vyššie uvedené rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, preto nižšie z opatrnosti uvádzame len zoznam rozhodnutí odvolacích súdov, ktoré už pred uvedeným judikátom NS SR potvrdili právny názor žalobca v tejto veci: Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, č. k. 12CoCsp/3/2020 zo dňa 4.6.2020; Z prílohy č. 2 k ZoSÚ vyplýva, že predpoklady z ktorých je potrebné vychádzať pri výpočte RPMN sú: výška úveru, dátum prvej splátky, dátum poslednej splátky, termín splatnosti splátky, úroková sadzba, anuitná splátka, poplatok za poskytnutie úveru a dátum zmluvy. Z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie vyplýva, že v uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere boli v zmysle prílohy zákona uvedené všetky údaje potrebné pre výpočet RPMN, a to: výška úveru 2.000,- Eur, dátum prvej splátky 20.12.2012, dátum poslednej splátky 21.11.2022, termín splatnosti splátky mesačne v 20. deň kalendárneho mesiaca, úroková sadzba fixná do splatnosti 12,90% p.a., anuitná splátka vo výške 29,86 Eur, poplatok za poskytnutie úveru 0,- Eur (jednorazovo) a dátum uzatvorenia zmluvy 30.11.2012. Z uvedeného tak na prvý pohľad vyplýva, že v uzatvorenej zmluve boli uvedené všetky predpoklady potrebné pre výpočet RPMN, a tým pádom, že aj výpočet celkovej čiastky a RPMN bol správny. Uznesenie Krajského súdu v Prešove čk. 14Co/26/2017 zo dňa 27.3.2018, ktorým bolo rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie. Krajský súd považoval záver súdu prvého stupňa o absencii uvedenia všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov za nedostatočne preskúmateľné, nakoľko zmluva obsahuje aj údaj o RPMN a len všeobecný odkaz na to, akým spôsobom sa vyčísluje RPMN, je v tomto smere pre záver o nepreskúmateľnosti či nezrozumiteľnosti tejto zmluvy nepostačujúci. Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove čk. 17Co/50/2019 zo dňa 30.7.2019; Odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie nijako nešpecifikoval, ktoré konkrétne predpoklady pre výpočet RPMN považuje za absentujúce, v tomto smere je rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné. Uznesenie Krajského súdu v Nitre č.k. 6Co/237/2017-124 zo dňa 26.9.2018; Krajský súd sa nestotožnil s právnym posúdením súdu prvej inštancie, keď podľa názoru odvolacieho súdu zákon nepožaduje uvádzať v zmluve konkrétny matematický výpočet RPMN a ani nepožaduje predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN. Zákon stanovil, že tieto predpoklady sa majú v zmluve uviesť, čo žalobca v zmluve jednoznačne uviedol, keď uviedol, aká je výška RPMN ako aj priemerná RPMN ako aj celková čiastka, ktorú musí žalovaný uhradiť. Rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 17Co/167/2019 zo dňa 29.7.2020. Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že v bode 1.2 zmluvy o úvere sú uvedené všetky údaje, ktoré slúžili na výpočet RPMN, aj s názorom žalobcu, že súčasťou zmluvy o úvere nemusí byť konkrétny vzorec na výpočet RPMN, a preto nie je možné považovať spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanému za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Na základe návrhu na začatie prejudiciálneho konania podaného rozhodnutím Krajského súdu v Trnave z 12.03.2019 súvisiaceho s konaním RN proti Home Credit Slovakia, a. s. rozhodol Súdny dvor Európskej únie dňa 19.12.2019 vo veci C-290/19 k výkladu článku 10 ods. 2 písm. g) Smernice 2008/48 tak, že zmluva o úvere musí zrozumiteľne a stručne uvádzať RPMN jednou konkrétnou hodnotou, aby spotrebiteľ dostal pred uzavretím zmluvy o úvere primerané informácie, ktoré mu umožnia posúdiť z hospodárskeho hľadiska rozsah záväzku, ktorý obsahuje uzavretie zmluvy o úvere. Toto rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie potvrdzuje, že v zmluve o úvere postačí uviesť predpoklady pre výpočet RPMN a konkrétnu hodnotu RPMN a nie je potrebné v zmluve uvádzať aj vzorec s dosadenými veličinami pre výpočet RPMN, aby úver nebol považovaný za bezúročný a bezpoplatkový pre porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Rozhodnutie Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/256/2019 zo dňa 26.5.2020; Podľa názoru odvolacieho súdu úverová zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Preto sa v danom prípade nejedná o úver bezúročný a bez poplatkov. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že všetky predpoklady na výpočet RPMN sú v zmluve uvedené, a to výška úveru, dátum prvej splátky, dátum poslednej splátky, termín splatnosti splátky, úroková sadzba, poplatok za poskytnutie úveru, dátum uzavretia zmluvy. Okrem toho zákon nepožadoval a ani v súčasnosti nepožaduje uvádzať v zmluve konkrétny výpočet RPMN a nepožadoval ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN. Obdobný záver vyplýva aj z uznesenia Krajského súdu v Nitre č. k. 6Co 237/2017-124 zo dňa 26.09.2018 Rozhodnutie Krajského súdu v Trnave č.k. 24Co/197/2019 zo dňa 12.8.2020; Odvolací súd má za to, že v predmetnej úverovej zmluve sú uvedené všetky predpoklady potrebné na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Odvolací súd zastáva názor, že týmito predpokladmi je uvedenie výšky úveru, výšky splátky, jej intervalu, počtu splátok, uvedenie výšky úrokov, nákladov na poistenie a prípadných poplatkov, ktoré údaje zo zmluvy jednoznačne vyplývajú. Odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie je názoru, že zo znenia § 9 ods. 1 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení v rozhodnom období nevyplýva povinnosť veriteľa

uviesť v zmluve konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Takúto požiadavku pritom nie je možné vyvodiť ani výkladom daného zákonného ustanovenia. V posudzovanom prípade zákon výslovne neuvádza uviesť v zmluve i matematický výpočet výšky ročnej percentuálnej miery nákladov, ako tvrdí súd prvej inštancie. Pokiaľ by takúto požiadavku mal zákonodarca v úmysle, nič mu nebránilo uviesť ju v danej právnej norme. Zákonodarca pritom formulačne jednoznačne požaduje, aby boli v zmluve uvedené len predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom pod predpokladmi nie je možné rozumieť uvedenie vzorca výpočtu, ktorý vzorec je len jeden, navyše spotrebiteľovi prístupný priamo v zákone, v jeho prílohe č. 2. Rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19CoCsp/35/2020 zo dňa 28.4.2021; Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. sa v zmluve uvedú „všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN)“, to však neznamená, že tieto predpoklady musia byť v zmluve výslovne osobitne označené ako „predpoklady použité na výpočet RPMN“. Pre splnenie tejto zákonnej požiadavky je postačujúce, ak sú tieto predpoklady uvedené v zmluve, pričom týmito predpokladmi sú veličiny vstupujúce do vzorca na výpočet RPMN, teda výška čerpaného úveru, výška a dátumy splátok. Tieto údaje v zmluve uvedené boli (aj dátumy splatnosti jednotlivých splátok boli jednoznačne určiteľné, keď zmluva obsahovala údaj o presnom dátume prvej splátky a tiež údaj o termíne splatnosti ďalších splátok „15. deň kalendárneho mesiaca“). Podľa odvolacieho súdu citované ustanovenie § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. neukladá veriteľovi ani povinnosť uviesť v zmluve vzorec na výpočet RPMN, ako je uvedený v prílohe č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z. z. Vzorec sám o sebe nemá pre spotrebiteľa žiadnu výpovednú hodnotu. Tú má len konkrétny údaj o výške RPMN (v spojení s výškou úveru, úrokovou sadzbou, výškou požadovaných poplatkov, výškou a dátumami splátok). Spotrebiteľský úver teda nemožno považovať za bezúročný a bez poplatkov. Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 17CoCsp/9/2021 zo dňa 13.05.2021; Odvolací súd skúmal odvoláciu námietku vo vzťahu k nesprávnym skutkovým a právnym záverom, keď prvoinštančný súd uzavrel, že zmluva o úvere neobsahuje všetky predpoklady použité pre výpočet RPMN, keď predpoklady použité pre výpočet RPMN neboli konkretizované ako samostatná náležitosť zmluvy. RPMN je indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Slúži na orientovanie spotrebiteľovi na trhu s cieľom získať pre seba čo najvýhodnejší úver. Preto aj podľa zákona č. 129/2010 Z.z. je tento indikátor uvedený ako podstatná náležitosť úverovej zmluvy pri spotrebiteľských úveroch. Zo zákona vyplýva, že je potrebné uviesť všetky predpoklady použité na výpočet výšky RPMN. Zákon však nevyžaduje od dodávateľa, aby predpoklady pre výpočet RPMN boli v zmluve špeciálne označované ako samostatný bod zmluvy o úvere s vymenovaním predpokladov pre výpočet RPMN, ktoré sú navyše uvedené v zmluve ako samostatné náležitosti zmluvy (§ 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z.). Výklad tak, ako ho uviedol prvoinštančný súd nevyplýva ani z gramatického, ani z teleologického výkladu daného zákonného ustanovenia. Pre účely splnenia podmienky úverovej zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. preto postačuje, že v texte úverovej zmluvy sa jednotlivé údaje potrebne na dosadenie do všeobecne známeho vzorca, ktorý tvorí prílohu č. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. nachádzajú. Ide o údaj ako výška úveru, dátum prvej splátky, dátum poslednej splátky, termín splatnosti splátky, úroková sadzba, anuitná splátka, poplatok za poskytnutie úveru a dátum zmluvy. Zmluva, ktorá je predmetom skúmania, takéto údaje obsahuje, preto nie je možné považovať úver, ktorý je predmetom preskúmania, za úver bezúročný a bezpoplatkový práve pre absenciu údajov uvedených v § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. Záver prvoinštančného súdu preto v tejto časti nie je správny. Rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 2CoCsp/96/2020 zo dňa 8.7.2021; Odvolací súd preskúmaním predmetnej zmluvy zistil, že všetky predpoklady na výpočet RPMN v zmluve uvedené sú. V zmluve je uvedená výška čerpania resp. celková výška úveru 10.000 €, výška splátky 132,22 €, počet splátok 120, frekvencia splátok ku 13. dňu v kalendárnom mesiaci, dátum prvej splátky 13.10.2015, dátum poslednej splátky 13.9.2024. Odvolací súd má za to, že zo znenia § 9 ods. 2 písm. h) nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť v zmluve aj samotný matematický výpočet RPMN, pre tú ktorú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, a uvedením všetkých predpokladov rozhodujúcich pre výpočet RPMN je táto obligatórna náležitosť splnená. Ad 4/ Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru; Žalobca uvádza, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru bolo platné a v súlade so zákonom. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť žalobcu konkretizovať vo výzve na predčasné splatenie úveru tú ktorú splátku, pre ktorú došlo k zosplatneniu úveru ako podmienku na to, aby bolo vyhlásenie predčasnej splatnosti považované za platný právny úkon. Opačné tvrdenie žalovaného nemá oporu v zákone a je bez akejkoľvek relevancie. Žalovaný mal vedomosť o tom, v akej výške je povinný uhrádzať splátky úveru a teda v prípade porušenia povinnosti uhrádzať splátky riadne a včas si musel byť zároveň vedomý aj toho, že sa dostane do omeškania s tou ktorou splátkou. Nebolo preto potrebné a ani zákonom vyžadované, aby žalobca tieto omeškané splátky osobitne uvádzal vo výzve na predčasné splatenie úveru a rovnako ani omeškanú splátku, ku ktorej využíva právo na predčasné splatenie úveru. Žalobca

poukazuje aj na: Rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2CoCsp/12/2022 zo dňa 10.5.2022; V súvislosti so záverom súdu o neurčitosti výzvy pred zosplatnením úveru a právnym úkonom, ktorým žalobkyňa úver zosplatnila, odvolací súd považuje odvoláciu argumentáciu žalobkyne v tomto smere za relevantnú. Je pravdou, že pre výzvu v zmysle § 53 ods. 9 OZ, teda výzvu pred zamýšľaným zosplatnením úveru, zákon nestanovuje žiadne osobitné podmienky z hľadiska jej obsahu, iba to, že ňou spotrebiteľ musí byť upozornený na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru najmenej 15 dní vopred. Žiadne ustanovenie neupravuje povinnosť veriteľa uvádzať označenie splátky, pre omeškanie ktorej došlo k zosplatneniu úveru. Spôsob zosplatnenia úveru poskytnutého na základe spotrebiteľskej zmluvy je upravený v § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ, pričom zosplatiť úver veriteľ môže len pre splátku, vo vzťahu ku ktorej omeškanie trvá najmenej tri mesiace, a zároveň tak musí urobiť do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Je tak úplne irelevantné či veriteľ vo výzve pred zosplatnením označí tú, ktorú splátku alebo nie, nakoľko tento údaj v konečnom dôsledku nemá relevantnú výpovednú hodnotu. Táto informácia môže slúžiť len potrebám spotrebiteľa, ten však musí vedieť, ktorú splátku nezaplatil. Pre posúdenie správnosti postupu zosplatnenia úveru súdom, je tento údaj irelevantný, nakoľko súd dokáže splátku, pre omeškanie ktorej veriteľ mohol úver zosplatiť, identifikovať. K neurčitosti právneho úkonu, ktorým žalobkyňa úver zosplatnila súd prvej inštancie uviedol len, že je nejasný a vyvoláva otázky. Takéto odôvodnenie celkom určite nenapĺňa znaky riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia ani tak závažného záveru súdu prvej inštancie, preto je tento záver súdu absolútne nepreskúmateľný. Len pre úplnosť odvolací súd dodáva, že ani pre tento úkon zákon nepredpisuje osobitné obsahové kritériá, len to, že obsahom musí byť žiadosť veriteľa o splatenie zostatku úveru v určitej výške a v určitej lehote a musí byť adresovaný dlžníkovi. Žalovanému bol poskytnutý úver, ktorý mal splácať k 20. dňu v mesiaci ako to vyplýva z bodu 1.2. zmluvy. Rozpis, s ktorými splátkami bol žalovaný v omeškaní ku dňu zaslania výzvy na predčasné splatenie úveru a ich splatnosť vyplýva k žalobe priloženej tabuľky Stav omeškaných splátok na úvere ku dňu zosplatnenia. Z tabuľky je zrejmé, že žalovaný sa pred zosplatnením úveru k 25.7.2022 dostal do omeškania s úhradou splátok splatných k 20.4.2022, 20.5.2022, 20.6.2022 a 20.7.2022 (splátky neuhradené ani čiastočne). Teda vzhľadom na omeškanie s úhradou splátky splatnej k 20.4.2022 bol žalovaný ku dňu zosplatnenia 25.7.2022 v omeškaní so zaplacením tejto splátky dlhšie než 3 mesiace, pričom zároveň k vyhláseniu predčasnej splatnosti došlo do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky (po viac ako 3 mesačnom omeškaní) a to do 20.8.2022, keďže táto najbližšia splátka úveru nasleduje po uplynutí 3 mesiacov od omeškania s úhradou prvej omeškanej splátky (splátky k 20.4.2022). Žalobca zároveň na doplnenie žaloby dokladá do prílohy doručky k opakovanému upozorneniu a výzve na predčasné splatenie úveru ako dôkazy o doručovaní predmetných listín žalovanému (opakované upozornenie žalovaný prevzal a výzvu na predčasné splatenie úveru neprevzal v odbernej lehote - zásielky sa dostali do sféry dispozície žalovaného).

6. Okresný súd v Banskej Bystrici v zmysle návrhu žalobcu na pokračovanie v konaní postúpil vec tunajšiemu súdu dňa 21.09.2022.

7. Uznesením pod sp.zn. 12Csp/137/2022-243, zo dňa 28.09.2023 súd vyzval žalovaného aby sa v zmysle ust. § 167 ods. 4 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) vyjadril k vyjadreniu žalobcu, doručenému súdu dňa 20.09.2022.

8. Podaním doručeným súdu dňa 09.10.2022 sa žalovaný vyjadril k podaniu žalobcu, pričom uviedol, že vzhľadom na to, že zo strany žalobcu došlo k okamžitému započítaniu poplatku za poskytnutie úveru, zmluva obsahuje neprávny údaj o celkovej výške úveru, ktorý bol použitý pri výpočte RPMN, čo má za následok nesprávny údaj o RPMN. Žalobca si skompenzoval poplatok už na úvod zmluvného vzťahu a takto ukrátil spotrebiteľa o skutočnú výšku dojednaného spotrebiteľského úveru. Ide o neprípustný postup v rozpore so záverom Súdneho dvora EU vo veci C-377/2014, ktorý vo výroku rozsudku v bode 3. výslovne uviedol, že článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48/ ES ako aj bod I prílohy I tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. Uvedený následok má konzekvencie tak čo do údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov, tak aj o úrokovej sadzbe a v konečnom dôsledku čo do výšky splátok. Všetky tri uvedené údaje totiž vychádzali z nesprávnej výšky spotrebiteľského úveru. Žalobca pri výpočte vyššie uvedených údajov vychádzal z istiny aká je uvedená v Zmluve, t. j. 1100 eur a nie reálnej sumy 1045 Eur, ktorá bola žalovanému zo strany žalobcu poskytnutá (C-377/2014). Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti nemôže byť správny ani údaj o RPMN, ktorý má osobitný význam. Jeho nesprávne uvedenie

je spájané s bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, na čo súd prihliada ex offio (uznesenie Súdneho dvora EÚ vo veci C-76/10). Vyššie uvedené uviedol Krajský súd Prešov vo svojom rozsudku zo dňa 16.01.20 19 sp. zn. 18Co/151/2018, ktorý zároveň uviedol k poplatkom žalobcu nasledovný právny názor: „ Poplatok by mal korešpondovať nejakému predmetu plnenia. Žalobca bližšie nešpecifikoval, aké skutočné plnenie dostáva spotrebiteľ, keď zaň má zaplatiť poplatok 150 eur, nakoľko za poskytnutie úveru spotrebiteľ zaplatí odmenu v podobe úrokov. Zákon o spotrebiteľských úveroch síce predpokladá okrem úrokov aj inštitút poplatku, ale je nevyhnutné, aby sa ním platilo skutočné plnenie spotrebiteľovi a v jeho záujme. Dá sa len predpokladať, že poplatok za poskytnutie úveru je zrejme poplatkom za akúsi administratívnu agendu s tým spojenú, napokon aj sám žalobca uviedol, že predmetný poplatok je určený na pokrytie organizačných, administratívnych a ostatných priamych alebo nepriamych nákladov, súvisiacich s poskytnutím úveru. Aj keby sa pripustil takýto vedľajší predmet plnenia, odvolací súd považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorej zodpovedá poplatok za vedľajšie plnenie, ktoré si spotrebiteľ neobjednal a ktoré slúži výlučne v prospech dodávateľa. Pre porovnanie odvolací súd dáva do pozornosti Rozhodnutie Vrchného krajiniského súdu v Karlsruhe (Oberlandesgericht Karlsruhe) z 03.05.2010 č. k. AZ 17 U 192/2010, v ktorom sa konštatuje záver, že poplatky za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru sú neprijateľné „Ak banka od spotrebiteľov požaduje poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, poškodzuje tým spotrebiteľov a vystavuje ich neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene“. Vyšší krajiniský súd potvrdil rozhodovaciu líniu, podľa ktorej je pre spotrebiteľa vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/109/2011 zo dňa 21.11.2012).“ Krajský súd Trnava v rozsudku zo dňa 13.07.2021 sp. zn. 23CoCsp/50/2020 k celkovej výške úveru vo vzťahu k okamžitému započítaniu poplatku veriteľom pri poskytnutí úveru uviedol nasledovný právny názor: „ Podľa § 9 ods. 2 písm. g) zák. č. 129/2010 Z. z., Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie. Zákon o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. stanovil podstatné náležitosti zmlúv o spotrebiteľských úveroch v záujme ochrany práv spotrebiteľov ako slabšej strany záväzkového vzťahu. Všetky subjekty, vrátane bánk (nebankové spoločností), boli povinné znenie zákona rešpektovať a v zmluvách, na ktoré sa zákon vzťahoval, bolo ich povinnosťou uvádzať zákonom stanovené údaje. Odvolací súd sa plne stotožnil so záverom žalovanej, že zmluva neobsahovala údaj o celkovej výške úveru v súlade s citovaným § 9 ods. 2 písm. g) zák. č. 129/2010 Z. z. Žalobca dôvodí tým, že v tomto prípade zmluva obsahuje všetky náležitosti, nakoľko žalovanej bol poskytnutý úver vo výške ako je uvedené v zmluve o úvere a vyplýva to z výpisu z účtu žalovanej. Z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie vyplýva, že dňa 08.07.2016 si žalobca strhol poplatok vo výške 175 eur a až následne toho istého dňa bola na účet pripísaná suma vo výške 3.500 eur, ktorá zodpovedá výške úveru uvedenému v zmluve o úvere. Takéto konanie žalobcu však možno hodnotiť ako konanie v rozpore s ust. § 3 ods. 1 OZ a je možné konštatovať, že pokiaľ žalobca ako veriteľ síce pripísal na účet žalovanej sumu 3.500 eur, avšak ešte predtým si strhol poplatok, nebol poskytnutý úver v takej výške, ako bolo dohodnuté v zmluve úvere. Odvolací súd nespochybňuje právny nárok žalobcu na poplatok za poskytnutie úveru a ani jeho výšku a teda primeranosť, avšak pokiaľ z úveru 3.500 eur bol hneď odpočítaný poplatok 175 eur, reálne bol poskytnutý úver iba v sume 3.325 eur. Za týchto okolností potom nie je možné tvrdiť o splnení všetkých zákonom stanovených podmienok, keď reálne úver (jeho výška) nezodpovedá dohodnutej výške. Súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 26Co/95/2018-168 zo dňa 15.05.2019, v ktorom odvolací súd uviedol právny názor, s ktorým sa tunajší súd stotožňuje, a síce že „ustanovením § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. bolo do právneho poriadku Slovenskej republiky prevzaté ustanovenie čl. 10 ods. 2 písm. d) smernice 2008/48/ES. Tieto ustanovenia smernice boli predmetom výkladu Súdneho dvora EÚ, ktorý vo svojom rozsudku z 21. apríla 2016 vo veci C-377/14, B. H. F. I. E. F. proti J., I., vyslovil, že čl. 10 ods. 2 písm. d) smernice 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere sa má vykladať „v tom zmysle, že... výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené“. Predmetom posúdenia Súdneho dvora Európskej únie v danom rozsudku bola situácia, že manželom F. bol poskytnutý úver v určitej výške, no veriteľ si už v okamihu jeho poskytnutia oproti tomuto úveru započítal nárok na poplatok za poskytnutie úveru (porov. Ods. 82 rozsudku). Z citovaného rozsudku teda možno vyvodiť, že pod pojmom „celková výška úveru“ v čl. 10 ods. 2 písm. d) smernice 2008/48/ES nemožno rozumieť sumu dohodnutú ako sumu úveru alebo úverový limit v zmluve o úvere, ale sumu, ktorá bola reálne daná spotrebiteľovi k dispozícii na ten účel, na ktorý sa zmluva uzatvára. Tým

samozrejme nie je vylúčené, že napr. v zmluve môže byť ako suma úveru dohodnutá určitá suma, z ktorej dlžník dostane k dispozícii len časť, po zrážkach (započítaní) poplatkov účtovaných zo strany veriteľa, ba dokonca to nevylučuje ani to, aby sa z takejto dohodnutej sumy vychádzalo pri úročení. Zmluva však potom zároveň musí podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. obsahovať aj celkovú výšku úveru v zmysle, v akom ju definuje cit. Rozsudok Súdneho dvora. V prerokúvanej veci zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. ...214102 – pôžička síce uvádza ako výšku úveru sumu 11.000 €, z tejto sumy sa však v okamihu jeho poskytnutia žalovanému ako spotrebiteľovi odpočítal poplatok za poskytnutie úveru dohodnutý v zmluve na 330 €. V dôsledku toho bolo žalovanému reálne daných k dispozícii len 10.670 €, z čoho prevažná časť 23CoCsp/50/2020 10 bola použitá na úhradu jeho iného záväzku v K. K., I.. To, že spotrebiteľovi je reálne daná k dispozícii len táto nižšia suma, však zmluva v prerokúvanej veci nikde neuvádza. Neuvedenie tohto údaju však podľa už cit. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. spôsobuje, že úver je bezúročný a bez poplatkov.“ Následne potom sú dôvodné pochybnosti aj o výške RPMN v zmluve, keďže celková výška úveru má vplyv i na výšku RPMN. Pokiaľ do výpočtu RPMN bol nesprávne zahrnutý údaj o celkovej výške úveru, keď do nej bola zahrnutá aj suma, ktorú si žalobca od žalovanej ihneď zúčtoval, čo spôsobuje podhodnotenie skutočnej RPMN, hodnota RPMN vychádzajúca z takto nesprávne určenej položky je potom nesprávne určená. Tieto skutočnosti potom spôsobujú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) a d) ZoSÚ. Krajský súd Žilina v rozhodnutí zo dňa 15.06.2022 sp. zn. 7CoCsp/32/2022 k náležitostiam predžalobnej výzvy v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka uviedol nasledovný právny názor: „Predčasné zosplatnenie spotrebiteľského úveru, je právom veriteľa a uvedené je v prípade spotrebiteľského vzťahu za splnenia podmienok v § 53 ods. 9 OZ. Práve z dôvodu, že sa jedná o právo veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru (toto môže využiť podľa vlastného uváženia k hociktorej omeškanej splátke za splnenia podmienok § 53 ods. 9 OZ), je nutné, aby v upozornení spotrebiteľa ako dlžníka bolo konkretizované, ku ktorej omeškanej splátke využíva svoje právo predčasného zosplatnenia úveru. Preto z jednostranného právneho úkonu veriteľa musí byť zrejme splnenie podmienok v citovanom ustanovení. V zmysle § 53 ods. 9 OZ vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru musí predchádzať upozornenie spotrebiteľa, ktoré je konštruované ako jednostranný právny úkon veriteľa adresovaný dlžníkovi, ktorým sa oznamuje, že na základe ich dohody uplatní svoje právo podľa § 565 OZ, pretože dlžník je v omeškaní so zaplatením splátky. Z obsahu tohto úkonu musí byť zrejme jednak splnenie zákonných podmienok - uplatnenia režimu § 53 ods. 9 OZ a jednak výslovné upozornenie spotrebiteľa na vykonanie práva veriteľa podľa § 565 OZ. Zo znenia ust. § 53 ods. 9 OZ teda vyplýva požiadavka konkrétnosti upozornenia, určenia omeškanej splátky, ku ktorej sa uplatňované právo veriteľa podľa § 565 OZ týka, t. j., že dlžník nesplatil niektorú (teda nie niektoré) svoju splátku. Účelom tohto ustanovenia je dať spotrebiteľovi ešte poslednú možnosť k splateniu dlhu pred tým, ako dodávateľ využije svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. Právny úkon je určitý len vtedy, keď nie je vnútorne rozporný jeho obsah, alebo keď prípadný rozpor možno odstrániť výkladom, pričom výklad nemôže dopĺňať právny úkon. Určitosť, čo do identifikácie omeškanej splátky, je podstatná aj pre vyhodnotenie dodržania lehôt, ako tieto vyplývajú z § 53 ods. 9 OZ a s ohľadom na určenie, kedy sa stáva zročný celý dlh naraz. Opodstatnenosť správnosti uvedeného právneho názoru je podporená aj komentárom k ustanoveniu § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka z vydavateľstva C. H. Beck od autorov L. M. a kolektív – Občiansky zákonník, komentár I., 2015 - strana 576, na ktorý správne poukázala žalovaná. “ Zo strany žalobcu nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru do zročnosti najbližšej nasledujúcej splátky. V tejto súvislosti žalovaný poukazuje na závery občiansko-právneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20.03.2019, na ktorom došlo k zjednoteniu pri výklade použitia práva veriteľa na vyhlásenie predčasnej splatnosti tak, že toto jeho právo je časovo obmedzené do splatnosti najbližšej budúcej splátky. Je pravdou, že § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka komplikuje určenie takéhoto obmedzenia vykonania predčasnej splatnosti úveru podľa druhej vety § 565 Občianskeho zákonníka. V tomto prípade je potrebné pristúpiť k výkladu, že veriteľovi patrí právo na predčasné zosplatnenie úveru do tej najbližšej splátky úveru, ktorá nasleduje po uplynutí 3 mesiacov od omeškania s úhradou prvej omeškanej splátky za predpokladu, že je zároveň dlžník upozornený v lehote podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka na existenciu dlhu a na možnosť vykonania predčasného zosplatnenia úveru. V rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. decembra 2020 sp. zn. 5 Cdo 36/2020, uverejnenom v ZBIERKE STANOVÍSK NAJvyššieho súdu a ROZHODNUTÍ SÚDOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY č. 1/2021 bolo potvrdené, že právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru musí veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, čo vyplýva z odôvodnenia uvedeného rozsudku nasledovne: „Dovolať súd po oboznámení sa s obsahom spisu vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že v prejednávanej veci nedošlo k platnému postúpeniu splatnej pohľadávky. Z článku

IV. 1. Zmluvy o rýchlom poistenom spotrebiteľskom úvere pre obyvateľstvo č. XXXX XXXX XX F. z 15. augusta 2011 (č. l. 5 - 12 spisu) totiž vyplýva, že za účelom splácania predmetného spotrebiteľského úveru bol zmluvnými stranami dohodnutý pravidelný termín mesačných splátok úveru na 15. deň v mesiaci. K doručeniu právneho úkonu formálne označeného ako „Výzva na zaplatenie záväzku po lehote splatnosti“ zo 16. januára 2012 (č. l. 56 spisu) žalovanej došlo v zmysle článku X. 3. úverovej zmluvy dňa 23. januára 2012 (viď vrátená poštová zásielka č. l. 56 p. v. spisu) a k doručeniu vyhlásenia úveru za predčasne splatný došlo na základe právneho úkonu formálne označeného ako „Vyhlásenie úveru za predčasne splatný“ z 23. februára 2012 (č. l. 19 spisu) v zmysle článku X. 3. úverovej zmluvy až dňa 8. marca 2012 (viď vrátená poštová zásielka č. l. 19 p. v. spisu). Z toho jednoznačne vyplýva, že veriteľ nerealizoval svoje právo na zaplatenie celej pohľadávky v súlade s druhou vetou vyššie citovaného ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka. Keďže podľa názoru dovolacieho súdu ustanovenie § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky (viď bod 14.3.) umožňovalo banke právo postúpiť inej osobe (a to aj osobe, ktorá nie je bankou) len splatnú pohľadávku, resp. časť pohľadávky, ktorá je splatná, a v tomto prípade došlo k postúpeniu nesplatennej pohľadávky, išlo o postúpenie v rozpore s uvedeným ustanovením, a teda o absolútne neplatný právny úkon v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka.“

9. Podaním doručeným súdu dňa 10.11.2023 sa žalobca vyjadril k vyjadreniu žalovaného doručeného súdu dňa 09.10.2022. Vo vyjadrení uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižiava podanej žalobe a svojho predchádzajúceho vyjadrenia zo dňa 20.9.2022, v ktorom sa v dostatočnom rozsahu vysporiadal so všetkými námietkami žalovaného. Návrh žalovaného, aby súd umožnil zaplatenie dlžnej sumy v mesačných splátkach po 40 eur považuje žalobca za nedôvodný. Ust. § 232 ods. 3 C.s.p. vymedzuje nasledovné: „Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.“

Súd má teda možnosť a) neurčiť paričnú lehotu - v takom prípade zostáva zákonná v trvaní troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, alebo alternatívne b) určiť paričnú lehotu dlhšiu ako tri dni avšak výlučne v odôvodnených prípadoch. K uvedenému poukazujeme napr. na rozsudok Krajského súdu Žilina č. 11Co/91/2017-138 zo dňa 16.5.2017, ktorým odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v časti o výroku o povolení splátok tak, že zaviazal žalovaného uhradiť dlh do 60 dní od právoplatnosti rozsudku. Súd uviedol, že priznanie dlhu v splátkach je výnimočným oprávnením, ktoré musí byť dostatočne odôvodnené konkrétnymi majetkovými pomermi tej strany sporu, ktorej sa toto oprávnenie priznáva. Poukázal na skutočnosť, že možnosť dohody splátkového kalendára je aj v exekučnom konaní.

rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica č. 15Co/87/2019 zo dňa 19.06.2019; č. 14Csp/34/2019 zo dňa 3.6.2020; ktorými odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti lehoty na plnenie, pričom namiesto mesačných splátok 50 eur/mesačne určil paričnú lehotu 30 dní. Uvedený postup odôvodnil tak, že odhliadnuc od toho, že žalovaný žiadnym spôsobom svoje tvrdenie nepreukázal, pokiaľ by ním tvrdené skutočnosti aj boli pravdivé, povinnosťou súdu je zohľadniť výšku priznaného plnenia a platobnú schopnosť žalovaného, ktorá je veľmi nízka. Od žalobcu nemožno tak spravodlivo požadovať, aby mu priznaný nárok bol plnený po dobu viacej ako 7 rokov, čo by znamenalo, že v skutočnosti vymožiteľnosť svojho práva ako aj právo vlastníť majetok v zmysle Ústavy SR čl. 20 ods. 1 by bolo porušené. Rozsudok Krajského súdu Trenčín č. 19Co/163/2018 zo 17.04.2019; ktorý odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti lehoty na plnenie, pričom namiesto mesačných splátok 150 eur odvolací súd určil zákonnú paričnú lehotu s tým, že okresný súd vychádzal iba z tvrdení žalovaného, ktorý nepredložil a ani neoznačil žiadne dôkazy preukazujúce jeho nepriaznivú finančnú situáciu. Žalovaný zostal nečinný aj v odvolacom konaní. Rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. 4Co/197/2018 z 22.1.2020; ktorým odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti lehoty na plnenie, pričom namiesto mesačných splátok 40 eur odvolací súd určil paričnú lehotu 60 dní, s tým, že poukázal na skutočnosť, že súd prvej inštancie žiadnym spôsobom neodôvodnil, na základe akých dôkazných prostriedkov dospel k záveru o nepriaznivých osobných, zárobkových a majetkových pomeroch žalovanej odôvodňujúcich splácanie dlhu v mesačných splátkach. Žalovaná neuniesla dôkazné bremeno o opodstatnenosti povolenia splácania dlhu v splátkach. Povolenie splátok musí byť vždy adekvátne dôvodom zisteným v pomeroch dlžníka so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu, nakoľko dôvodnosť odchýlky od základnej lehoty 3 dni vyplýva priamo z dikcie zákonného ustanovenia. Tieto individuálne okolnosti by mali byť dostatočne závažné na to, aby bolo možné prijať záver, že povolenie splátok je práve v tomto konkrétnom prípade a práve vzhľadom na určité špecifické dôvody prípadu opodstatnené. Súd je preto povinný takéto výnimočné rozhodnutie podložiť konkrétnymi preukázanými okolnosťami odôvodňujúcimi takéto rozhodnutie, pričom jeho závery musia byť podložené zistením

takých skutočností, ktoré tento záver presvedčivo odôvodňujú. Zákon teda explicitne podmieňuje alternáciu dĺžky paričnej lehoty odôvodnenosťou prípadu, t. j. súd nemôže určiť dlhšiu lehotu bez relevantných skutkových tvrdení podložených zodpovedajúcimi dôkazmi v rámci obrany žalovaného. Z vyššie uvedeného teda jednoznačne vyplýva, že – bez ďalšieho, najmä bez dôkazov komplexne objektivizujúcich majetkovú situáciu žalovaného – nemôže byť splnená podmienka odôvodnenosti pre určenie dlhšej paričnej lehoty a súd by priznaním možnosti splátok postupoval nad zákonom dovolený rozsah. Oprávnenie súdu priznať plnenie v splátkach je výnimočné oprávnenie a každá takáto výnimka sa považuje za osobitnú výhodu dlžníka, ktorá však nesmie neprímerane zasahovať do právoplatne priznaných práv veriteľa. Ten totiž má vždy zaručené právo na uspokojenie priznaných nárokov v narušených súkromnoprávných vzťahoch. Z tohto hľadiska ide o zabezpečenie a realizáciu práva na súdnu ochranu veriteľa a zákonných záruk na definitívnu nápravu narušeného právneho vzťahu. Uvedená výhoda povinného musí byť podložená zistením všetkých potrebných skutočností, ktoré by presvedčivo zdôvodnili záver súdu, že vzhľadom na povahu prejednávanej veci je vhodné určiť, že peňažné plnenie možno uskutočniť v splátkach (R 87/1966). Hľadiskami pre úvahu súdu, či sa má žalovanému, ktorému platobnú povinnosť určil, priznať výhoda splátok, bude najmä - osobné a majetkové pomery strán, výšku priznaného plnenia, platobnú schopnosť žalovaného v konaní, prejavenu snahu o plnenie záväzku žalovaným, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania, dobu, po ktorú by týmto spôsobom došlo k zaplateniu dlžnej sumy s tým, aby nepredstavovala neúmerné zvýhodnenie dlžníka na úkor veriteľa, ... V opačnom prípade by došlo k narušeniu vyváženosti záujmov oboch strán sporu v smere faktického popretia právoplatne priznaných práv či možnému vzniku inej ujmy na oprávnených záujmoch žalobcu (rozsudok NS SR 7Cdo/116/2012 z 18.3.2013). Vzhľadom na čas od podania žaloby na súd mal žalovaný možnosť prejaviti svoju snahu a záujem dlh uhrádzať a tým preukázať, že mohol priebežne peňažný dlh splácať aspoň v akej takej výške, ktorá by bola primeraná jeho finančným možnostiam. Žalovaný tak neuskutočnil a počas celého súdneho konania neuskutočnil ani jednu úhradu, čo nepreukazuje skutočnú snahu žalovaného dlh hraditi ani nepreukazuje schopnosť žalovaného hraditi dlh v určených splátkach.

10. Súd vo veci vykonal pojednávanie dňa 27.09.2023, na ktorom vec prejednal v neprítomnosti riadne ospravedlneného žalobcu a za účasti právnej zástupkyne žalovaného.

11. Právna zástupkyňa žalovaného na pojenávaní súdu uviedla, že tak nejako sme dúfali, že tu bude právny zástupca resp. niekto zo strany žalobcu, aby sme mohli uzavrieť nejakú dohodu o splátkach. Tento dlh žalovaný uznáva v celom rozsahu, chce ho uhradiť, ale nie je možné ho uhradiť v celosti, preto by navrhoval konajúcejmu súdu buď pristúpiť k možnosti uzavrieť dohodu medzi žalobcom a žalovaným, alebo zaviazat žalovaného na úhradu dlhu v splátkach, ideálne v ročnej lehote. Lebo beží ešte jeden spor medzi Prima bankou a p. B. a jeho manželkou okolo 2.000,-Eur, aj to chce uhradiť, ale jedine v splátkach. Vzhľadom že žalovaný je živnostník, podniká v rámci lesov a výroby s drevom, tak je dosť komplikované pre neho splatiť to všetko naraz, ale splátky by chcel plniť a uznáva aj celý záväzok zo strany žalobcu. Žalovaný podniká s lesmi a lesnou výrobou, tým pádom má dosť namáhavý proces získania finančných prostriedkov od jeho dodávateľov, ktorí si ho berú ako subdodávku pre iných odberateľov dreva a tým pádom nie je schopný zaplatiť celý svoj dlh v celosti. V rámci toho, že ešte má jeden úver u N. O., ktorý chce tiež uhradiť, je to okolo 2.200,-Eur s úrokom z omeškania, ktorý momentálne neviem vyčísliti. Nie je možné, aby v rámci jedného mesiaca resp. jednorázovej platby uhradil celý svoj záväzok. Taktiež spláca iné záväzky, má aj exekučné konanie, ktoré tiež platí v splátkach ročných. Nechce byť nikomu dlžný, len nie je to v jeho možnostiach splatiť celý tento dlh naraz. Preto navrhuje uzavretie resp. uloženie povinnosti zaplatiť svoj dlh v splátkach.

12. Súd vykonal dokazovanie vyššie uvedenými vyjadreniami strán sporu, prednesom žalovaného na pojednávaní, listinnými dôkazmi: výpočet zmluvného úroku do konečnej splatnosti úveru, Opakované upozornenie zo dňa 20.05.2022, Výzvu na predčasné splatenie úveru zo dňa 25.07.2022, Reporty zo skúmania bonity žalovaného, Oznámenie o výške mesačnej splátky úveru zo dňa 28.12.2020, Prehľad splácania do predčasného zosplatnenia, Prehľad splácania po predčasnom zosplatnení, Stav omeškaných splátok na úvere, Prepočet zmluvných úrokov, Prepočet úrokov z omeškania, Potvrdenie o posúdení prijatej žiadosti o odklad splátok zo dňa 30.04.2020, Obchodné podmienky pre úvery občanom, Žiadosť o poskytnutie spotrebného úveru, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, Sadzobník poplatkov, Všeobecné obchodné podmienky Prima banka Slovensko, a.s., Výpisy z účtu žalovaného, Stanovisko NBS k RPMN, doručanky a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci.

13. Dňa 21.08.2018 bola medzi žalobcom ako veriteľom na jednej strane a žalovaným ako dlžníkom na strane druhej uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX - pôžička (ďalej len „zmluva“). Obsahom úverovej zmluvy bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému peňažné prostriedky vo výške 1100,- Eur, ktoré sa zväzal žalovaný vrátiť v 96 mesačných splátkach po 17,32 Eur. Išlo o bezúčelový úver. Poplatok za poskytnutie úveru bol 55 Eur - jednorázovo. Termín splatnosti poplatku za poskytnutie pôžičky bol v deň čerpania úveru, najneskôr do 20.09.2018. Splatnosť prvej mesačnej splátky bola dojednaná na 20.09.2018, ďalších splátok k 20. dňu v mesiaci. Výška RPMN bola 13,32%, priemerná RPMN ku dňu uzatvorenia tejto zmluvy bola 13,30%, celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť bola 1.717,72 Eur. Úroková sadzba predstavovala 10,90 % ročne, ktorá bola dojednaná ako fixná do splatnosti. K zmluve žalobca pripojil aj VOP účinné od 13.01.2018 a Obchodné podmienky pre úvery občanom účinné do 01.01.2018, Sadzobník poplatkov.

14. Z prehľadu splácania má súd preukázané, že žalovaný zaplatil do dňa zosplatnenia na istinu sumu 247,64 Eur, na základe čoho dlžná istina ku dňu zosplatnenia predstavovala sumu 852,36 Eur. Po zosplatnení úveru do dňa podania žaloby žalovaný neuskutočnil žiadnu úhradu.

15. Z výpočtu zmluvného úroku do konečnej splatnosti úveru vyplýva, že dátum predčasného zosplatnenia bol 25.07.2022, celková čiastka úveru ku dátumu konečnej splatnosti predstavuje sumu 1852,45 Eur, istina ku dňu zosplatnenia predstavuje sumu 852,36 Eur, úrok do zosplatnenia predstavuje sumu 32,52 Eur, úrok zaplatený klientom po predčasnom zosplatnení v sume 0,00 Eur. Úrok do konečnej splatnosti úveru predstavuje sumu 1.032,61 Eur. Výpočet celkovej čiastky úveru ku dátumu konečnej splatnosti: výška omeškaných splátok istiny ku dňu zosplatnenia 852,36 Eur plus anuitná splátka 20,41 Eur X počet splátok od predčasného zosplatnenia do konečnej splatnosti úveru 49 = 1852,45 Eur. Výpočet úroku do konečnej splatnosti úveru: Celková čiastka úveru ku dátumu konečnej splatnosti 1852,45 Eur - istiny 852,36 Eur plus úrok do zosplatnenia 32,52 Eur - úrok zaplatený klientom po predčasnom zosplatnení = 1.032,61 Eur.

16. Z opakovaného upozornenia zo dňa 20.05.2022 adresovaného žalovanému žalobcom vyplýva, že žalobca vyzval žalovaného k zaplaceniu omeškaných splátok úveru. Výška omeškaných splátok ku 20.05.2022 predstavovala sumu 35,49 Eur. Zároveň žalobca upozornil žalovaného, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy banka uplatní svoje právo vyplývajúce z § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník a požiada o zaplatenie celej svojej pohľadávky.

17. Z výzvy na predčasné splatenie úveru zo dňa 25.07.2022 vyplýva, že žalobca doručil žalovanému výzvu pričom jej obsahom bolo, že už opakovane žalovaného upozornili na to, že si neplní podmienky zmluvy o úvere a na základe vyššie uvedeného banka rozhodla o predčasnej splatnosti celého úveru ku dňu 25.07.2022.

18. Z reportov registrov bankových informácií a to: - dopyt do SRBI/NRKI (report zo Spoločného registra bankových informácií a nebankového registra klientskych informácií - Výsledkom tohto dopytu je výstup z úverového registra vo forme listiny označenej ako CREDIT REPORT – ANALYTIC, ktorý bol prílohou žaloby) - vyplýva, že žalovaný nebol v omeškaní so splácaním žiadneho existujúceho záväzku evidovaného v SRBI, nemal teda žiadnu omeškanú splátku, dodržiaval platobnú disciplínu a všetky svoje záväzky plnil riadne a včas.

19. Z potvrdenia o posúdení prijatej žiadosti o odklad splátok zo dňa 30.04.2020 vyplýva, že žalovaný požiadal o odklad splátok, pričom tento odklad bol povolený. Prvá odložená splátka úveru bola splátka splatná dňa 20.04.2020 a posledná odložená splátka úveru bola dňa 21.20.2020. Prvá splátka po odklade splátok bola splatná dňa 20.01.2021.

20. Zo žiadosti o poskytnutie spotrebného úveru vyplýva, že žiadaná výška úveru bola 1100,00 Eur, doba splácania bola 8 rokov, deň splátky 20. v mesiaci. Rodinný stav žiadateľa bol ženatý, počet vyživovaných detí bol 1, celkový počet členov domácnosti bol 3, typ bývania bolo vlastné, obmedzenie BSM nebolo, zamestnanie bolo podnikateľ/ slobodné povolanie, profesia SZČO, odvetie bolo drevospracujúci priemysel, zamestnaný od začatia poberania príjmu od 01.01.2018.

21. Z výpisu z účtu žalovaného č. XXXXXXXXXXXX vedeného u žalobcu, za obdobie posledných štyroch mesiacov pred poskytnutím úveru a to za obdobie 4/2018 až 7/2018 vyplýva, že na základe posúdenia

kreditných obrátov na účte, ktoré predstavovali reálne platby v prospech účtu žalovaného ako aj debetných obrátov na účte, bol žalovanému predschválený limit úveru.

22. Z doručenky na č.l. spisu 231 vyplýva, že opakovaná výzva bola žalovanému doručená dňa 25.05.2022. Z doručenky na č.l. spisu 233 vyplýva, že žalovanému oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru nebolo doručené, z dôvodu, že adresát si zásielku neprevzal v odbernej lehote.

23. Na základe takto zisteného skutkového stavu veci súd danú vec posúdil podľa nasledovných ustanovení:

24. Podľa ust. § 497 z. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

25. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len Občiansky zákonník), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

26. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (ďalej len „ZSU“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

27. Podľa § 2 písm. a) a b) ZSU, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa § 9 ods. 1 ZSU, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová „spotrebiteľský úver“ v príslušnom gramatickom tvare.

29. Podľa § 9 ods. 2 ZSU, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) meno,

priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia, d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, q) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, r) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 , s) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, t) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, u) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 , ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, v) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23 .

30. Podľa § 11 ods. 1 ZSU, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 , b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d) , e) , g) až i) , l) a p) , c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d) , e) , g) a § 10 ods. 1 písm. b) ac) alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,^{18b)} f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia, g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

31. Podľa § 7 ods. 1 a 2 ZSU, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné

a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

32. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

33. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

34. Podľa § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

35. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

36. Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobca si uplatňoval voči žalovanému nárok vzniknutý mu z uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalobca ako veriteľ v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Žalovaný zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ. Predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou a teda na právny vzťah založený touto zmluvou súd aplikoval príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka).

37. Uzavretú zmluvu súd zároveň podriadil aj pod právny režim zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, nakoľko spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona považuje (okrem iných) aj dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky (§ 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch).

38. Keďže súd ustálil, že zmluva uzatvorená so žalovaným je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a vzťahuje sa na ňu zákon č. 129/2010 Z. z. účinný v čase uzavretia zmluvy, podrobil zmluvu prieskumu, či spĺňa všetky povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 cit. zákona a teda či nie je dôvod úver podľa § 11 tohto zákona posudzovať ako bezúročný a bez poplatkov.

39. Po preskúmaní predmetnej zmluvy súd zistil, že zmluva bola uzatvorená v predpísanej forme a obsahuje všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z. z.. Žalobca preukázal a žalovaný neospornil existenciu zmluvného vzťahu založeného Zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Rovnako nebolo sporným, že žalovaný zaplatil žalobcovi z titulu zmluvy o úvere doposiaľ sumu 247,64 Eur. Súd zistil splnenie všetkých náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovení z. č. 129/2010 Z. z. a teda nemožno v danej veci konštatovať bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

40. Žalovaný poukazoval na to, že zmluva neobsahuje údaj o celkovej výške úveru podľa § 9 ods. 2 písm. g/ a zároveň je v nej uvedená nesprávna výška RPMN v neprospech spotrebiteľa s odôvodnením, že žalovaný reálne čerpal iba 1045,-Eur, nakoľko mu bol okamžite započítaný poplatok vo výške 55,-Eur, čo vyplýva aj z výpisu z účtu. Podľa jeho názoru je potom v zmluve uvedený nesprávny údaj 1.000,-Eur, pričom nesprávne uvedenie celkovej výšky úveru má v konečnom dôsledku za následok neprávne uvedenú výšku RPMN v zmluve.

41. S uvedenou argumentáciou žalovaného sa súd nestotožnil. Z výpisu z účtu žalovaného vyplýva, že na účet mu bola dňa 21.08.2018 poskytnutá suma 1.100,-Eur, tak ako bola dojednaná v zmluve

o úvere. V rovnaký deň mu bol zúčtovaný poplatok vo výške 55,-Eur, ktorý bol rovnako dojednaný v zmluve. Zmluva o úvere obsahuje tak údaj podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. e/ (žalovaný nesprávne uvádza písm. g/) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, t.j. celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie. V zmluve je uvedená výška úveru 1.100,-Eur, pričom z výpisu z účtu žalovaného je zrejmé, že predmetná suma bola dňa 21. 08. 2018 z titulu čerpania úveru vyplatená. Žalovanému bol poplatok za poskytnutie úveru vrátený na účet dňa 24.02.2020 v plnej výške, čo je zrejmé aj z výpisu z účtu č. 2/2020 (označený ako úverová transakcia. Rovnako súd uvádza, že žalobca si nezapočítal sám bez súhlasu žalovaného poplatok za poskytnutie úveru na úver. Postup banky, že pohľadávku na zaplatenie poplatku si započíta voči pohľadávke spotrebiteľa na poskytnutie úveru a spotrebiteľ tak dostane čiastku úveru zníženú o zaplatený súdny poplatok súd považuje za bežný, zákonný, logický aj s ustanoveniami na ochranu spotrebiteľa. Poplatok za poskytnutie úveru sa musí zahrnúť do výpočtu RPMN, keďže spotrebiteľ si potom môže porovnať výhodnosť služieb poskytovaných jednotlivými dodávateľmi. K otázke nesprávne uvedenej hodnoty RPMN v spotrebiteľskej zmluve súd potom uvádza, že žalobca v zmluve uviedol všetky vstupné údaje potrebné pre riadny výpočet RPMN, vychádzajúc pritom zo sumy 1.100,-Eur, pričom žalovaný neuviedol žiadne konkrétne námietky k postupu výpočtu RPMN, tento postup relevantne nespochybnil a svoje námietky obmedzil iba na konštatovanie, že zníženie úveru o sumu poplatku muselo mať vplyv aj na RPMN. Z úradnej činnosti je súdu známe, že k uvedenej otázke sa v skutkovo obdobných prípadoch už viackrát vyjadrila Národná banka Slovenska napr. v stanovisku zo dňa 12.11.2019, ktorá (pri preverovaní otázky výpočtu RPMN uvedenej v úverovej zmluve vo vzťahu k úhrade poplatku za poskytnutie úveru) vykonala matematický prepočet RPMN, z ktorého vyplynul záver, že hodnota RPMN vyjde rovnaká, bez ohľadu na to, či je poplatok za poskytnutie úveru započítaný do hodnoty úveru alebo nie.

42. Pokiaľ žalovaný poukazoval na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ zo dňa 21.04.2016 vo veci C-377/2014, súd poznamenáva, že uvedené rozhodnutie Súdneho dvora EÚ je postavené na úplne odlišnom skutkovom základe, keď dlžníkom nebola reálne vyplatená žiadna suma z dôvodu, že úver sa použil na úhradu staršieho dlhu, notárskej zápisnice, poplatku za uvedený úver a prvú splátku a časť nasledujúcich splátok. Dané rozhodnutie teda nemožno aplikovať na prejednávaný prípad.

43. Pokiaľ ide o samotnú povahu poplatku súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/294/2019, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 2/2022 pod č. 12, a v zmysle ktorého má súd za to, že bolo na žalovanom, ktorý mohol posúdiť hospodárske dôsledky vyplývajúce zo zmluvy o úvere, či ju uzavrie alebo nie aj s dohodnutým poplatkom, a ak sa mu poplatok za poskytnutie úveru, ktorý bol v zmluve vyjadrený určito, jasne a zrozumiteľne, javil vysoký (resp. absolútne nesúhlasil s jeho účtovaním v súvislosti s poskytnutím úveru), nič mu nebránilo zmluvu neuzavrieť a radšej sa obrátiť na iný subjekt. Z ekonomického hľadiska bolo pre žalovaného ako spotrebiteľa nerozhodné, či sumu poplatku uhradí priamo z prostriedkov úveru alebo z iných svojich prostriedkov (napr. nasporených, požičaných od iného subjektu...).

44. Z uvedených dôvodov nemožno akceptovať ani námietku žalovaného, že bola nesprávne vypočítaná RPMN z dôvodu, že zo sumy čerpaného úveru mal byť zaplatený aj poplatok za poskytnutie úveru. Súd preto dospel k záveru, že zmluva o úvere obsahuje údaj podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. e) aj h) zákona o spotrebiteľských úveroch.

45. K námietke žalovaného, že v zmluve o úvere absentuje uvedenie predpokladov použitých na uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/55/2020 zo dňa 24. 02. 2022, podľa záverov ktorého z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva, že by jednou z náležitostí spotrebiteľskej úverovej zmluvy bol konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov alebo predpoklady pre jej výpočet. Všetky predpoklady na výpočet RPMN sú pritom v predmetnej úverovej zmluve uvedené, a to výška úveru, dátum prvej splátky, doba trvania úverovej zmluvy, úroková sadzba, poplatok za poskytnutie úveru, dátum uzatvorenia zmluvy. Zákon zároveň nepožaduje uvádzať v zmluve konkrétny výpočet RPMN a nepožaduje ani predpoklady pre výpočet RPMN osobitne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN.

46. Rovnako sa súd nestotožnil s námietkou žalovaného, že žalobca pred poskytnutím úveru neskúmal jeho schopnosť splácať spotrebiteľský úver. Naopak zo žalobcom predložených dokladov

mal preukázané, že pred poskytnutím úveru vykonal dopyt do úverového registra a teda skúmal jeho úverovú históriu, ako aj platobnú disciplínu. Zo žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru vyplynulo, že žalobca zisťoval u žalovaného údaje o jeho zamestnaní, ako aj rodinnom stave a o jeho mesačných výdavkoch. Uvedené údaje si žalobca overoval aj v Sociálnej poisťovni, čo preukazuje priložený report. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch sa podľa ustanovenia § 11 ods. 2 druhá veta zákona o spotrebiteľských úveroch považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca pred poskytnutím úveru zisťoval údaje o žalovanom v úverovom registri, v sociálnej poisťovni, ako aj údaje obsiahnuté v žiadosti o poskytnutie úveru, súd dospel k záveru, že táto povinnosť bola zo strany žalobcu splnená. Nemožno totiž na základe uvedeného dospieť k záveru, že žalobca posudzoval schopnosť žalovaného splácať úver bez akýchkoľvek údajov o žalovanom a rovnako ani nemožno konštatovať, že žalobca pri skúmaní bonity nekonal s odbornou starostlivosťou. Preto nie je dôvodná námietka žalovaného o nemožnosti žalobcu požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

47. Žalovaný zároveň namietal neplatnosť predčasného zosplatnenia úveru zo strany žalobcu z dôvodu, že v upozornení doručovanom žalovanému pred zosplatnením nebolo konkretizované, ku ktorej omeškanej splátke využil svoje právo predčasného zosplatnenia úveru ako aj to, že nevyhlásil mimoriadnu splatnosť do zročnosti najbližšej nasledujúcej splátky, pre ktoré dôvody malo byť predčasné zosplatnenie neplatným právnym úkonom.

48. Pre platnosť predčasného zosplatnenia úveru je potrebné splnenie zákonných podmienok stanovených v ustanovení § 53 ods. 9 v spojení s ust. § 565 Občianskeho zákonníka (to znamená uplynutie troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, upozornenie žalovaného v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva, dohoda o možnosti žiadať o splnenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky). Z opakovaného upozornenia zo dňa 20. 05. 2022 mal súd preukázané, že žalovaný bol v lehote nie kratšej ako 15 dní pred zosplatnením upozornený na možnosť predčasného zosplatnenia úveru. Z prehľadu splácania - do predčasného zosplatnenia mal súd preukázané, že žalovaný ku dňu zosplatnenia úveru (k 25. 07. 2022) bol v omeškaní dlhšom ako tri mesiace so zaplatením splátok úveru splatných k 20.04.2022, k 20.05.2022, k 20.06.2022 a k 20.07.2022 dňa 27.03.2022. Teda vzhľadom na omeškanie s úhradou splátky splatnej k 20.04.2022 bol žalovaný ku dňu zosplatnenia 25.07.2022 v omeškaní so zaplatením splátky dlhšie než 3mesiace, pričom zároveň k vyhláseniu predčasnej splatnosti došlo do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky a to do 20.08.2022. Pokiaľ je teda z ostatných okolností prípadu zrejmé, pre ktorú konkrétnu splátku žalobca úver vyhlásil za predčasne splatný, nemožno podľa názoru súdu považovať právny úkon zosplatnenia za neplatný právny úkon z dôvodu, že v upozornení, a v samotnom zosplatnení nie je uvedené pre ktorú konkrétnu splátku využil žalobca svoje právo úver zosplatniť. Nemožno v predmetnom prípade taký úkon hodnotiť ako neurčitý, keďže je zrejmé, že žalobca mohol úver zosplatniť iba pre jednu konkrétnu splátku splatnú dňa 20.04.2022, čo aj sám žalobca deklaroval. Žalobca dodržal aj lehotu v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, a zosplatnenie vykonal do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky po uplynutí 3 mesiacov od nezaplatenia splátky, ktorá zosplatenie vyvolala. Právo na zosplatnenie úveru je možné využiť až po uplynutí troch mesiacoch po splatnosti omeškanej splátky, preto je potrebné ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka interpretovať aj s prihliadnutím na ust. § 53 ods. 9 OZ. Ak veriteľ nepoužije v dôsledku nesplnenia niektorej splátky svoje právo a neoznámí dlžníkovi alebo neuplatní na súde najneskoršie do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, že trvá na zaplatení celej pohľadávky a dlžník medzitým zaplatí ďalšiu splátku riadne a včas, veriteľ už po zaplatení ďalšej splátky nemôže svoje právo využiť. V takom prípade sa môže domáhať len zaplatenia už splatnej splátky. Z prehľadu splátok vyplynulo, že žalovaný od 20. 04. 2022 nevykonal na predmetnú pohľadávku žiadnu úhradu. Žalobca využil svoje právo na zosplatnenie predmetnej pohľadávky k 25. 07. 2022, pričom bola splnená zákonná podmienka, že právo na zosplatnenie úveru bolo využité do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, nakoľko ani do splatnosti splátky splatnej dňa 28.07.2022 nebola zo strany žalovaného vykonaná žiadna úhrada. Z vyššie uvedeného vyplýva, že zákonné podmienky na predčasné zosplatnenie úveru poskytnutého žalovanému zo strany žalobcu boli splnené.

49. Súd vzhľadom na vyššie uvedené dospel k záveru, že nárok uplatnený žalobcom je dôvodný. Súd priznal žalobcovi sumu 852, 36 Eur, ktorá predstavuje nezaplatenú istinu úveru, ktorá bola vypočítaná

ako rozdiel medzi poskytnutou istinou úveru a časťou platieb zo strany žalovaného, ktoré boli započítané na istinu (1.100 - 247,64 Eur). Súd priznal žalobcovi aj vyčíslený úrok z omeškania do zosplatnenia úveru, a to vo výške 0,65 Eur , ako aj zmluvný úrok vyčíslený do konečnej splatnosti úveru vo výške 230,46 Eur. Súd zároveň poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16. 06. 2020, sp. zn. 5Cdo/42/2020, podľa ktorého veriteľ má nárok na zaplatenie úroku aj po zosplatnení úveru a teda v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Súd preto žalobcovi priznal aj nárok na nezaplatený úrok, ktorý by mu prináležal, pokiaľ by žalovaný svoj úver riadne splácal.

50. Napokon súd žalobcovi priznal nárok na úroky z omeškania vo výške stanovenej zákonom, teda podľa vyššie citovaných ustanovení § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., vychádzajúc z toho, že žalovaný sa dostal do omeškania prvým dňom po zosplatnení úveru , t. j. od 26.07.2022. V rozhodnom čase pre určenie výšky úroku z omeškania bola výška základnej úrokovej sadzby ECB vo výške 0,00 % ročne (súd má o tomto vedomosť zo svojej činnosti, § 186 CSP). Žalobcovi tak vznikol nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy istiny od 26.07.2022 do zaplatenia.

51. Žalovaný navrhoval, aby mu súd povolil priznanú sumu splácať v mesačných splátkach po 95,-Eur splatných k 15. dňu v mesiaci pod následkom straty výhody splátok.

52. Podľa § 232 ods. 3 CSP , lehotá na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

53. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

54. Súd žalovanému povolil dlžnú sumu aj príslušenstvom splácať v splátkach vo výške po 95,00 Eur mesačne. Prihliadol na žalovaného osobné a majetkové pomery deklarované právnu zástupkyňou žalovaného na pojednávaní dňa 23.08.2021 a to v zmysle ustanovenia článku 6 ods.2 Základných princípov CSP, podľa ktorého, súd zohľadňuje špecifické potreby strán vyplývajúce z ich zdravotného stavu a sociálneho postavenia. Pri takejto výške splátky a pri výške dlžnej sumy 852,36 Eur spolu s úrokom vo výške 230,46Eur, úrokom z omeškania vo výške 0,56 Eur a úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 852,36 Eur, bude dlžná suma splatená približne do doby jedného roka. Je teda zrejmé, že súd určil splátky v prospech žalovaného, avšak vzal do úvahy aj to, že ujma na strane žalobcu spôsobená povolením takejto výšky splátok nie je taká významná, ako prípadná uja ma strane žalovaného. Pritom je potrebné uviesť aj to, že v prípade omeškania so zaplatením čo i len jednej splátky riadne a včas sa stáva splatným celé plnenie.

55. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

56. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

57. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v spore v celom rozsahu úspešný a preto má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia odvolanie na Okresný súd Trebišov (§ 362 ods.1 CSP).

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada má vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.